

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 1606/2001 av den 6 augusti 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1607/2001 av den 6 augusti 2001 om leverans av vitsocker som livsmedelsbistånd	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 1608/2001 av den 6 augusti 2001 om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd	6
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1609/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1622/2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar, avseende analysmetoderna	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 1610/2001 av den 6 augusti 2001 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	10
*	Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta	12
*	Kommissionens direktiv 2001/58/EG av den 27 juli 2001 om ändring för andra gången av direktiv 91/155/EEG om införandet och den närmare utformningen av ett särskilt informationssystem avseende farliga preparat (beredningar) i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG och avseende farliga ämnen i enlighet med artikel 27 i rådets direktiv 67/548/EEG (säkerhetsdatablad) ⁽¹⁾	24

Kommissionen

2001/605/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 26 juli 2000 om det stödprogram som införts av Spanien för inköp av nyttofordon och som inrättats genom samarbetsavtalet av den 26 februari 1997 mellan spanska industri- och energiministeriet (Ministerio de Industria y Energía) och statliga kreditinstitutet (Instituto de Crédito Oficial) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 2465]** 34

2001/606/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 6 augusti 2001 om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för nödgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i vissa delar av sydöstra Europa ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 2470]** 42

Rättelser

- * **Rättelse till rådets beslut 2001/382/EG av den 14 maj 2001 om ekonomiskt bidrag, från gemenskapen för vissa utgifter för genomförande av vissa förvaltningsåtgärder gällande långvandrande fisk (EGT L 137 av den 19.5.2001)** 44

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1606/2001
av den 6 augusti 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2001.

På kommissionens vägnar
Philippe BUSQUIN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 augusti 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	052	57,0
	999	57,0
0709 90 70	052	79,6
	999	79,6
0805 30 10	388	90,6
	524	60,0
	528	74,6
	999	75,1
0806 10 10	052	88,9
	220	87,3
	400	192,4
	600	104,3
	999	118,2
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388
400		70,1
508		87,4
512		92,7
524		51,2
528		56,6
720		117,5
800		199,8
804		95,5
999		95,2
0808 20 50		052
	388	77,0
	512	65,6
	528	68,5
	804	122,9
	999	89,7
0809 20 95	052	347,6
	400	248,1
	404	244,4
	999	280,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	124,3
	999	124,3
0809 40 05	052	76,8
	064	63,4
	066	69,9
	999	70,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1607/2001
av den 6 augusti 2001
om leverans av vitsocker som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.
- (2) Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare vitsocker.
- (3) Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd

från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vitsocker skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2001.

På kommissionens vägnar
Philippe BUSQUIN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTIER A, B, C, D, E

1. **Aktion nr:** 54/00 (A); 55/00 (B); 56/00 (C); 57/00 (D); 58/00 (E)
2. **Mottagare** (?): UNRWA, Supply division, Amman Office, PO Box 140157, Amman - Jordan; telex 21170 UNRWA JO; tfn (962-6) 586 41 26; fax 586 41 27
3. **Mottagarens representant:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
A + E: PO Box 19149, Jerusalem, Israel [tfn (972-2) 589 05 55; telex 26194 UNRWA IL; fax 581 65 64]
B: PO Box 947, Beirut, Libanon [tfn (961-1) 840 461-7; fax 603 683]
C: PO Box 4313, Damascus, Syrien [tfn (963-11) 613 30 35; telex 412006 UNRWA SY; fax 613 30 47]
D: PO Box 484, Amman, Jordanien [tfn (962-6) 474 19 14/477 22 26; telex 23402 UNRWA]FO JO; fax 474 63 61]
4. **Bestämmelseland:** A, E: Israel (A: Gaza; E: Västbanken); B: Libanon; C: Syrien; D: Jordanien
5. **Vara som skall framskaffas:** Vitsocker ("A"- eller "B"-socker)
6. **Total kvantitet (ton netto):** 1 900
7. **Antal partier:** 5 (A: 500 t; B: 340 t; C: 280 t; D: 480 t; E: 300 t)
8. **Varans egenskaper och kvalitet** (3) (5) (?): Se EGT C 312, 31.10.2000, s. 1 (C.1)
9. **Emballage** (?): Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (11.2 A 1.b, 2.b och B.4)
10. **Etikettering eller märkning** (?): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (V.A.3)
— språk att använda vid märkning: engelska
— tilläggsmärkning: "NOT FOR SALE"
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
12. **Fastställt leveransstadium** (?): A, C, E: Fritt lossningshamnen – containerterminal
B, D: Fritt bestämmelseorten
13. **Alternativt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** A, E: Ashdod; C: Lattakia
16. **Bestämmelseort:** UNRWA warehouse in Beirut (B) and Amman (D)
— hamn eller transitlager: —
— transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
— första leveranstid: A, B, C, E: 20.5.2001; D: 27.5.2001
— andra leveranstid: A, B, C, E: 3.6.2001; D: 10.6.2001
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
— första leveranstid: 23.4–6.5.2001
— andra leveranstid: 7–20.5.2001
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
— första leveranstid: 4.4.2001
— andra leveranstid: 18.4.2001
20. **Anbudsgarantins belopp:** 15 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** (!): Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag** (?): Bidrag som är tillämpligt den 15.3.2001 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 499/2001 (EGT L 73, 15.3.2001, s. 6).

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) Leverantören skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren eller dennes representant, för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 259/98 (EGT L 25, 31.1.1998, s. 39), är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 22 i denna bilaga.
Leverantören ombeds särskilt uppmärksamma artikel 4.1 sista stycket i nämnda förordning. En kopia av licensen skall översändas så snart exportdeklarationen har godkänts (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Den leverantör som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Ett sundhetscertifikat (plus "tillverkningsdatum: ...").
- (⁶) Trots punkt V.A.3 c i EGT C 114 skall påskriften lyda på följande sätt: märkning "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall leverantören leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort R tillagt efter påskriften.
- (⁸) Frakten skall ske i 20-fotscontainrar: Partierna A, C och E: De avtalade fraktvillkoren skall anses vara de som gäller för linjefartyg fritt lossningshamnens containerplats och skall förstås som omfattande 15 dagar (utom lördagar, söndagar och allmänna helgdagar) utan containeravgift i lossningshamnen räknat från fartygets ankomstdag/tid. De femton dagarna utan containeravgift skall tydligt anges på fraktsedeln. Containeravgift som i god tro utkrävs för containrar som innehas utöver de 15 dagar som anges ovan skall bäras av UNRWA. UNRWA skall inte betala eller avkrävas någon deponeringsavgift för containrarna.
Sedan mottagaren övertagit varorna i leveransstadiet skall han bära alla kostnader för flyttning av containrarna till omlastningsplan utanför hamnområdet och för transport av containrarna tillbaka till containerplatsen.
- (⁹) Parti C: Sundhetsintyg och ursprungsintyget skall vara undertecknade och stämplade av en syrisk konsul och inbegripa en bekräftelse av att de konsulära avgifterna har betalats.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1608/2001
av den 6 augusti 2001
om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.
- (2) Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare vegetabilisk olja.
- (3) Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och

leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vegetabilisk olja skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Leveransen skall gälla framskaffning av vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

Philippe BUSQUIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTIER A, B, C, D, E

1. **Aktion nr:** 132/00 (A); 133/00 (B); 134/00 (C); 135/00 (D); 136/00 (E)
2. **Mottagare** (?): UNRWA, Supply division, Amman Office, PO Box 140157, Amman - Jordan; telex 21170 UNRWA JO; tfn (962-6) 588 41 26; fax 586 41 27
3. **Mottagarens representant:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
A + E: PO Box 19149, Jerusalem, Israel [tfn (972-2) 589 05 55; telex 26194 UNRWA IL; fax 581 65 64]
B: PO Box 947, Beirut, Libanon [tel (961-1) 840 461-6; fax 840 467]
C: PO Box 4313, Damascus, Syrien [tfn (963-11) 613 30 35; telex 412006 UNRWA SY; fax 613 30 47]
D: PO Box 484, Amman, Jordanien [tfn (962-6) 474 19 14/477 22 26; telex 23402 UNRWAJFO JO; fax 474 63 61]
4. **Bestämmelseland:** A, E: Israel (A: Gaza; E: Västbanken); B: Libanon; C: Syrien; D: Jordanien
5. **Vara som skall framskaffas:** raffinerad solrosolja
6. **Total kvantitet (ton netto):** 900
7. **Antal partier:** 5 (A: 426 t; B: 152 t; C: 102 t; D: 117 t; E: 103 t)
8. **Varans egenskaper och kvalitet** (°) (°) (?): Se EGT C 312, 31.10.2000, s. 1 (D.2)
9. **Emballage** (°): Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.1 A, B och C.2)
10. **Etikettering eller märkning** (?): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
— språk att använda vid märkning: engelska
— tilläggsmärkning: "NOT FOR SALE"
parti D: "Expiry date: ..." (tillverkningsdag + 2 år)
11. **Framskaffningsmetod:** av raffinerad solrosolja som är producerad inom gemenskapen.
Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Fastställt leveransstadium:** A, C, E: Fritt lossningshamnen – containerterminal
B, D: Fritt bestämmelseorten
13. **Alternativt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** A, E: Ashdod; C: Lattakia
16. **Bestämmelseort:** UNRWA warehouse in Beirut (B) and Amman (D)
— hamn eller transitlager: —
— transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
— första leveranstid: A, B, C, E: 7.10.2001; D: 14.10.2001
— andra leveranstid: A, B, C, E: 21.10.2001; D: 28.10.2001
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
— första leveranstid: 10–23.9.2001
— andra leveranstid: 24.9–7.10.2001
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
— första leveranstid: 21.8.2001
— andra leveranstid: 4.9.2001
20. **Anbudsgarantins belopp:** 15 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** (!): Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag:** —

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) Leverantören skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Leverantören skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat (plus "tillverkningsdatum: ...").
- (⁵) Trots punkt III.A.3 c i EGT C 114 skall påskriften lyda på följande sätt: märkning "Europeiska gemenskapen".
- (⁶) Frakten skall ske i 20-fotscontainrar: Partierna A, C och E: De avtalade fraktvillkoren skall anses vara de som gäller för linjefartyg fritt lossningshamnens containerplats och skall förstås som omfattande 15 dagar (utom lördagar, söndagar och allmänna helgdagar) utan containeravgift i lossningshamnen räknat från fartygets ankomstdag/tid. De femton dagarna utan containeravgift skall tydligt anges på fraktsedeln. Containeravgift som i god tro utkrävs för containrar som innehas utöver de 15 dagar som anges ovan skall bäras av UNRWA. UNRWA skall inte betala eller avkrävas någon deponeringsavgift för containrarna.
- Sedan mottagaren övertagit varorna i leveransstadiet skall han bära alla kostnader för flyttning av containrarna till omlastningsplan utanför hamnområdet och för transport av containrarna tillbaka till containerplatsen.
- (⁷) Parti C: Sundhetscertifikatet och ursprungsintyget skall vara undertecknade och stämplade av ett syriskt konsulat och inbegripa en bekräftelse av att de konsulära avgifterna har betalats.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1609/2001

av den 6 augusti 2001

om ändring av förordning (EG) nr 1622/2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar, avseende analysmetodernaEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 46 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 885/2001 ⁽⁴⁾, föreskrivs att kommissionens förordning (EEG) nr 2676/90 av den 17 september 1990 om fastställande av gemensamma analysmetoder för vin ⁽⁵⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 761/1999 ⁽⁶⁾, skall fortsätta att gälla, med undantag för vanliga metoder som från den 1 augusti 2001 inte längre kommer att beskrivas.
- (2) Många av dessa vanliga analysmetoder används normalt på medlemsstaternas kontrollaboratorier. Beträffande precision och exakthet, fastställt vid samarbetsanalys, förefaller de motsvara referensmetoderna för analys enligt förordning (EEG) nr 2676/90. Dessutom har Internationella vinkontoret åtagit sig att genomföra en validering av vissa av dessa vanliga metoder, i syfte att

erkänna dem som referensmetoder. Denna förnyade granskning av de vanliga metodernas validitet kräver en ytterligare undersökningsperiod på två år, under vilken det är önskvärt att de fortfarande beskrivs enligt förordning (EEG) nr 2676/90.

- (3) Förordning (EG) nr 1622/2000 bör därför ändras, så att upphävandet av de vanliga metoder som beskrivs i bilagan till förordning (EEG) nr 2676/90 skjuts upp i två år.
- (4) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 44 i förordning (EG) nr 1622/2000 skall datumet den 1 augusti 2001 ersättas med den 1 augusti 2003.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.
⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.
⁽³⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.
⁽⁴⁾ EGT L 128, 10.5.2001, s. 54.
⁽⁵⁾ EGT L 272, 3.10.1990, s. 1.
⁽⁶⁾ EGT L 99, 14.4.1999, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1610/2001**av den 6 augusti 2001****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Västbanken och

Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁴⁾, skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 augusti 2001.

Den skall tillämpas från den 8 till den 21 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

Philippe BUSQUIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 augusti 2001 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

(EUR per 100 enheter)

Period: 8 till den 21 augusti 2001

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	14,16	10,90	16,09	7,29
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	7,54	5,21
Marocko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

RÅDETS DIREKTIV 2001/55/EG

av den 20 juli 2001

om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

ning vid mottagande av och tillfällig vistelse för fördrivna personer ⁽⁶⁾.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 a och b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

(1) Utarbetandet av en gemensam asylpolitik, inklusive en gemensam europeisk asylordning, är ett grundläggande inslag i Europeiska unionens målsättning att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, öppet för alla som av olika omständigheter tvingas söka skydd inom Europeiska unionen.

(2) Antalet fall av massiv tillströmning av fördrivna personer som inte kan återvända till sitt ursprungsland har blivit mer omfattande i Europa under de senaste åren. I dessa fall kan det vara nödvändigt att införa undantagssystem för att ge dem omedelbart och tillfälligt skydd.

(3) I slutsatserna om personer som fördrivits till följd av konflikten i f.d. Jugoslavien, antagna av ministrarna med ansvar för invandring vid mötena i London den 30 november–1 december 1992 och i Köpenhamn den 1–2 juni 1993, gav medlemsstaterna och gemenskapens institutioner uttryck för sin oro för de fördrivna personernas situation.

(4) Den 25 september 1995 antog rådet en resolution om ansvarsfördelning vid mottagande av fördrivna personer och tillfälligt uppehälle för fördrivna personer ⁽⁵⁾. Den 4 mars 1996 antog rådet beslut 96/198/RIF om ett varnings- och beredskapsförfarande för ansvarsfördel-

(5) I rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998 ⁽⁷⁾ föreskrivs ett snabbt antagande, i enlighet med bestämmelserna i Amsterdamfördraget, av miniminormer för att ge tillfälligt skydd åt fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och av åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot fördrivna personer och bära följderna av detta.

(6) Rådet antog den 27 maj 1999 slutsatser om fördrivna personer från Kosovo. I slutsatserna uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att dra lärdom av sina insatser under Kosovokrisen för att vidta åtgärder i enlighet med fördraget.

(7) Vid Europeiska rådets särskilda möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 erkändes behovet av att nå en överenskommelse om frågan om tillfälligt skydd för fördrivna personer på grundval av solidaritet mellan medlemsstaterna.

(8) Det är således nödvändigt att fastställa miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och att vidta åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

(9) Dessa normer och åtgärder är kopplade till, och beroende av, varandra av hänsyn till effektivitet, samstämmighet och solidaritet och särskilt för att avvärja risken för sekundära förflyttningar. Normerna och åtgärderna bör därför införas i en enda rättsakt.

(10) Detta tillfälliga skydd bör vara förenligt med medlemsstaternas internationella åtaganden när det gäller flyktingar. I synnerhet får det inte hindra erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967, som alla medlemsstater har ratificerat.

⁽¹⁾ EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 251.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 13 mars 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 155, 29.5.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 13 juni 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT C 262, 7.10.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 63, 13.3.1996, s. 10.

⁽⁷⁾ EGT C 19, 20.1.1999, s. 1.

- (11) Förenta nationernas flyktingkommissariats mandat för flyktingar och andra personer i behov av internationellt skydd bör beaktas och förklaring nr 17 om artikel 63 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, som fogats till slutakten till Amsterdamfördraget, bör få verkan. Enligt denna förklaring skall samråd ske med Förenta nationernas flyktingkommissariat och andra relevanta internationella organisationer i frågor som rör asylpolitik.
- (12) Det ligger i miniminormernas natur att medlemsstaterna har rätt att införa eller behålla bestämmelser som är mer förmånliga för personer som åtnjuter tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.
- (13) Med hänsyn till undantagskaraktären hos de bestämmelser som fastställs i detta direktiv för att hantera en massiv tillströmning eller omedelbart förestående massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland bör det skydd som erbjuds ha begränsad varaktighet.
- (14) Huruvida det föreligger en massiv tillströmning av fördrivna personer bör fastställas i ett rådsbeslut som bör vara bindande i alla medlemsstater med avseende på de fördrivna personer som avses i beslutet. Villkor för när beslutet bör upphöra att gälla bör också fastställas.
- (15) Medlemsstaternas skyldigheter i fråga om mottagande och vistelse för personer som åtnjuter tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer bör fastställas. Skyldigheterna bör vara skäligen och ge de berörda personerna en tillräcklig skyddsnivå.
- (16) När det gäller behandlingen av personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt detta direktiv är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i och som förbjuder diskriminering.
- (17) Medlemsstaterna bör, tillsammans med kommissionen, vidta lämpliga åtgärder, så att behandlingen av personuppgifter uppfyller skyddsnormerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (18) Regler bör fastställas om rätt till asylprövning i samband med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer, i enlighet med medlemsstaternas internationella åtaganden och bestämmelserna i fördraget.
- (19) Det bör fastställas principer och åtgärder för återvändande till ursprungslandet och för de åtgärder som skall vidtas av medlemsstaterna beträffande personer för vilka det tillfälliga skyddet har upphört.
- (20) Det bör inrättas en solidaritetsmekanism som skall bidra till att uppnå en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot en massiv tillströmning av fördrivna personer och bära följderna av detta. Mekanismen bör bestå av två delar. Den första delen avser ekonomi och den andra delen rör det faktiska mottagandet av personer i medlemsstaterna.
- (21) Genomförandet av tillfälligt skydd bör åtföljas av administrativt samarbete mellan medlemsstaterna, i samverkan med kommissionen.
- (22) Det är nödvändigt att fastställa kriterier för att undanta vissa personer från tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.
- (23) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen fastställande av miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och av åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (24) Förenade kungariket har i enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom skrivelse av den 27 september 2000, meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (25) Med tillämpning av artikel 1 i ovannämnda protokoll deltar inte Irland i antagandet av detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i ovan nämnda protokoll gäller därför bestämmelserna i detta direktiv inte Irland.
- (26) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av detta direktiv och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att fastställa miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) Tillfälligt skydd: förfarande av undantagskaraktär som, vid massiv tillströmning eller vid omedelbart förestående massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland, ger ett omedelbart och tillfälligt skydd för dessa personer, särskilt om det även finns risk för att tillströmningen inte kan hanteras av asylsystemet utan negativa följder för detta systems funktion, i berörda personers och i övriga skyddsökandes intresse.
- b) Genèvekonventionen: Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- c) Fördrivna personer: medborgare i tredje land eller statslösa personer, vilka har måst lämna sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion eller har blivit evakuerade, särskilt som reaktion på en vädjan från internationella organisationer, och inte kan återvända på trygga och varaktiga villkor på grund av de förhållanden som råder i det landet, och vilka eventuellt kan omfattas av artikel 1A i Genèvekonventionen eller av andra internationella eller nationella instrument som ger internationellt skydd, särskilt
 - i) Personer som flytt från områden där det råder väpnad konflikt eller med ständigt återkommande utbrott av våld, eller
 - ii) Personer som är utsatta för en allvarlig risk för eller som har blivit offer för systematiska eller omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
- d) Massiv tillströmning: ankomst till Europeiska gemenskapen av ett betydande antal fördrivna personer, med ursprung i ett bestämt land eller ett bestämt geografiskt område, oberoende av om de kommit till gemenskapen spontant eller med hjälp, till exempel genom ett evakueringsprogram.
- e) Flyktingar: medborgare i tredje land eller statslösa personer som omfattas av artikel 1A i Genèvekonventionen.
- f) Underåriga utan medföljande vuxen: medborgare i tredje land eller statslösa personer som är yngre än arton år och som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, och så länge de inte faktiskt tas om hand av en sådan person, eller underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.
- g) Uppehållstillstånd: tillstånd som utfärdats av myndigheterna i en medlemsstat i enlighet med denna stats lagstiftning och som ger en medborgare i tredje land eller en statslös person tillstånd att uppehålla sig på dess territorium.
- h) Referensperson: en medborgare i tredje land som har beviljats tillfälligt skydd i en medlemsstat i enlighet med ett beslut enligt artikel 5 och som önskar återförenas med sina familjemedlemmar.

Artikel 3

1. Tillfälligt skydd hindrar inte erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen.
2. Medlemsstaterna skall ge tillfälligt skydd med vederbörlig respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och för sina åtaganden i fråga om "non-refoulement".
3. Införande, genomförande och upphörande av tillfälligt skydd skall vara föremål för regelbundna samråd med FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och andra relevanta internationella organisationer.
4. Detta direktiv är inte tillämpligt på personer som har tagits emot med hjälp av program för tillfälligt skydd som tillämpades innan direktivet trädde i kraft.
5. Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är mer förmånliga för personer som omfattas av tillfälligt skydd.

KAPITEL II

Varaktighet för och genomförande av det tillfälliga skyddet

Artikel 4

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6 skall varaktigheten för det tillfälliga skyddet vara ett år. Det tillfälliga skyddet kan förlängas automatiskt med sex månader i taget i högst ett år, om inte skyddet upphävs enligt artikel 6.1 b.
2. Om det fortfarande finns skäl för tillfälligt skydd, får rådet med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen, som även skall pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag för rådet, besluta att förlänga det tillfälliga skyddet med upp till ett år.

Artikel 5

1. Rådet skall genom ett beslut som fattats med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen, som även skall pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag för rådet, fastställa huruvida det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer.

2. Kommissionens förslag skall åtminstone innehålla följande:

- a) En redogörelse för vilka grupper av personer som kommer att omfattas av det tillfälliga skyddet.
- b) En uppgift om vid vilken tidpunkt det tillfälliga skyddet börjar gälla.
- c) En uppskattning av omfattningen av de fördrivna personernas förflyttningar.

3. Rådets beslut skall leda till att tillfälligt skydd för de fördrivna personer som avses i beslutet införs i samtliga medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Det skall åtminstone innehålla följande:

- a) En redogörelse för vilka grupper av personer som kommer att omfattas av det tillfälliga skyddet.
- b) En uppgift om vid vilken tidpunkt det tillfälliga skyddet börjar gälla.
- c) Uppgifter från medlemsstaterna om deras mottagningskapacitet.
- d) Uppgifter från kommissionen, UNHCR och andra relevanta internationella organisationer.

4. Rådets beslut skall grundas på följande:

- a) En lägesbedömning och omfattningen av de fördrivna personernas förflyttningar.
- b) En bedömning av om det är lämpligt att införa tillfälligt skydd, med hänsyn till möjligheterna att erbjuda katastrofbistånd och göra brådskande insatser på plats eller huruvida det är otillräckligt med sådana åtgärder.
- c) Uppgifter från medlemsstaterna, kommissionen, UNHCR och andra relevanta internationella organisationer.

5. Europaparlamentet skall underrättas om rådets beslut.

Artikel 6

1. Det tillfälliga skyddet skall upphöra att gälla

- a) när den längsta tillåtna varaktigheten har löpt ut, eller
- b) om rådet vid något tillfälle beslutar om detta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, som även skall pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag för rådet.

2. Rådets beslut skall grundas på ett konstaterande av att situationen i ursprungslandet gör det möjligt för dem som beviljats tillfälligt skydd att tryggt och varaktigt återvända, med

vederbörlig respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt för medlemsstaternas skyldigheter i fråga om "non-refoulement". Europaparlamentet skall underrättas om rådets beslut.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna får enligt bestämmelserna i detta direktiv ge tillfälligt skydd åt ytterligare kategorier av fördrivna personer, utöver de som omfattas av rådets beslut enligt artikel 5, om de fördrivits av samma skäl och från samma ursprungsland eller ursprungsregion. Medlemsstaterna skall genast underrätta rådet och kommissionen om detta.

2. Bestämmelserna i artiklarna 24, 25 och 26 skall inte gälla den möjlighet som avses i punkt 1, med undantag av det strukturstöd som ingår i Europeiska flyktingfonden som inrättades genom beslut 2000/596/EG⁽¹⁾, enligt villkoren i det beslutet.

KAPITEL III

Medlemsstaternas skyldigheter gentemot personer som åtnjuter tillfälligt skydd

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall besluta om de åtgärder som behövs för att personer som åtnjuter tillfälligt skydd skall få uppehållstillstånd under hela den tid som det tillfälliga skyddet varar. Handlingar eller andra motsvarande bevis skall utfärdas i detta syfte.

2. Oberoende av giltighetstiden för de uppehållstillstånd som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inte ge personer med tillfälligt skydd mindre förmånlig behandling än den som föreskrivs i artiklarna 9–16.

3. Medlemsstaterna skall vid behov ge personer som skall tillåtas resa in på deras territorium för att få tillfälligt skydd all hjälp som behövs för att få nödvändiga viseringar, däribland transitviseringar. Formaliteterna skall begränsas i största möjliga utsträckning med hänsyn till det brådskande läget. Viseringar bör vara kostnadsfria eller så billiga som möjligt.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall ge personer som åtnjuter tillfälligt skydd en handling på ett språk som de kan förstå, där de bestämmelser om tillfälligt skydd som är relevanta för dem tydligt anges.

Artikel 10

För att det rådsbeslut som avses i artikel 5 skall kunna tillämpas effektivt skall medlemsstaterna registrera de personuppgifter som avses i punkt a i bilaga II för personer som har beviljats tillfälligt skydd på deras territorium.

⁽¹⁾ EGT L 252, 6.10.2000, s. 12.

Artikel 11

En medlemsstat skall ta tillbaka en person som fått tillfälligt skydd på dess territorium om personen vistas eller försöker resa in utan tillåtelse på en annan medlemsstats territorium under den period som omfattas av det rådsbeslut som avses i artikel 5. Medlemsstaterna får på grundval av ett bilateralt avtal besluta att denna artikel inte skall tillämpas.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall under en tid som inte skall vara längre än den som gäller för det tillfälliga skyddet, tillåta personer som åtnjuter tillfälligt skydd att utföra arbete, med beaktande av de bestämmelser som reglerar verksamheten, som anställda eller som egenföretagare och att ta del av till exempel utbildningsmöjligheter för vuxna, yrkesutbildning och praktisk arbetsplatsorientering. Medlemsstaterna får av arbetsmarknadspolitiska skäl prioritera EU-medborgare och medborgare i stater som är bundna av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt även medborgare från tredje land med uppehållstillstånd som får arbetslöshetsersättning. Den gängse lagstiftningen i medlemsstaterna om ersättning, tillgång till sociala trygghetssystem vid verksamhet som anställd eller egenföretagare samt övriga villkor skall tillämpas.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall se till att personer som åtnjuter tillfälligt skydd får lämplig inkvartering eller, om så krävs, medel till att skaffa sig bostad.

2. Medlemsstaterna skall se till att personer som åtnjuter tillfälligt skydd får sina behov tillgodosedda när det gäller social välfärd och uppehälle, om de saknar tillräckliga medel, samt sjukvård. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 skall sjukvården åtminstone innefatta akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar.

3. Om personer som åtnjuter tillfälligt skydd utför arbete som anställda eller egenföretagare, skall deras förmåga att själva tillgodose sina behov beaktas vid fastställandet av biståndsnivån.

4. Medlemsstaterna skall tillhandahålla nödvändig läkarvård eller annan hjälp till personer som åtnjuter tillfälligt skydd och som har särskilda behov, till exempel underåriga utan medföljande vuxen eller personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall bevilja personer under 18 år som åtnjuter tillfälligt skydd tillträde till utbildningsväsendet på samma villkor som medborgarna i den mottagande medlems-

staten. Medlemsstaterna får föreskriva att tillträdet skall begränsas till att gälla det offentliga utbildningsväsendet.

2. Medlemsstaterna får ge vuxna som åtnjuter tillfälligt skydd tillträde till det allmänna utbildningsväsendet.

Artikel 15

1. Enligt denna artikel skall följande personer anses ingå i familjegemenskapen, om familjen fanns redan i ursprungslandet och den splittrades på grund av omständigheter kring den massiva tillströmningen:

a) Make/maka till referenspersonen eller dennes ogifta partner i ett stabilt förhållande, om ogifta par och gifta par enligt lagstiftningen och praxis i den berörda medlemsstaten skall behandlas på jämförbart sätt enligt landets utlänningslagstiftning. Underåriga ogifta barn till referenspersonen och dennes maka/make, oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller är adopterade.

b) Andra nära anhöriga som levde tillsammans och ingick i familjegemenskapen vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen och som var helt eller delvis beroende av referenspersonen vid den tidpunkten.

2. Om enskilda familjemedlemmar åtnjuter tillfälligt skydd i olika medlemsstater, skall medlemsstaterna återförena familjemedlemmar om de är övertygade om att familjemedlemmarna omfattas av beskrivningen i punkt 1 a, med beaktande av familjemedlemmarnas önskemål. Medlemsstaterna får återförena familjemedlemmar om de är övertygade om att familjemedlemmarna omfattas av beskrivningen i punkt 1 b, med beaktande i varje enskilt fall av huruvida de skulle ställas inför svåra umbäranden om de inte återförenades.

3. Om referenspersonen åtnjuter tillfälligt skydd i en medlemsstat och en eller flera familjemedlemmar ännu inte har anlänt till någon medlemsstat, skall den medlemsstat där referenspersonen åtnjuter tillfälligt skydd återförena familjemedlemmar som behöver skydd med referenspersonen om medlemsstaten är övertygad om att dessa familjemedlemmar omfattas av beskrivningen i punkt 1 a. Medlemsstaten får återförena familjemedlemmar som behöver skydd med referenspersonen om den är övertygad om att dessa familjemedlemmar omfattas av beskrivningen i punkt 1 b, med beaktande i varje enskilt fall av huruvida de skulle ställas inför svåra umbäranden om de inte återförenades.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall medlemsstaterna ta hänsyn till barnets bästa.

5. Berörda medlemsstater skall med beaktande av artiklarna 25 och 26 besluta i vilken medlemsstat återföreningen skall äga rum.

6. Återförenade familjemedlemmar skall beviljas uppehållstillstånd inom ramen för tillfälligt skydd. Handlingar eller andra motsvarande bevis skall utfärdas i detta syfte. Överföring av familjemedlemmar till en annan medlemsstats territorium med återförening enligt punkt 2 som syfte skall leda till att utfärdade uppehållstillstånd dras in och att skyldigheterna gentemot de berörda personerna i fråga om tillfälligt skydd upphör att gälla i den medlemsstat från vilken avresa sker.

7. Det praktiska genomförandet av denna artikel får inbegripa samarbete med berörda internationella organisationer.

8. En medlemsstat skall på begäran av en annan medlemsstat lämna den information om en person som åtnjuter tillfälligt skydd som anges i bilaga II och som är nödvändig för att ett ärende enligt denna artikel skall kunna handläggas.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall så snart som möjligt vidta åtgärder för att säkerställa att underåriga som åtnjuter tillfälligt skydd utan medföljande vuxen företräds på nödvändigt sätt av en förmyndare, eller, vid behov, av en företrädare för en organisation som ansvarar för underårigas vård och välfärd eller av en annan lämplig företrädare.

2. Medlemsstaterna skall se till att underåriga utan medföljande vuxen under skyddsperioden placeras

- a) hos vuxna släktingar,
- b) hos en fosterfamilj,
- c) på ett mottagningscentrum som är särskilt avsett för underåriga eller på en annan förläggning som är lämpad för underåriga,
- d) hos den person som tog hand om barnet under flykten.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra placeringen. Medlemsstaterna skall fastställa att den eller de berörda vuxna personerna godkänner detta arrangemang. Barnets synpunkter skall beaktas i förhållande till barnets ålder och mognad.

KAPITEL IV

Rätt till asylprövning vid tillfälligt skydd

Artikel 17

1. Personer som åtnjuter tillfälligt skydd skall ha möjlighet att lämna in en asylansökan när som helst.

2. Om en ansökan inte handlagts innan det tillfälliga skyddet upphör att gälla, skall handläggningen av ansökan avslutas efter denna tidpunkt.

Artikel 18

Kriterierna och mekanismerna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan skall tillämpas. I synnerhet gäller att den medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som lämnats in av en person som åtnjuter tillfälligt skydd i enlighet med detta direktiv skall vara den medlemsstat som har godkänt att personen har överförts till dess territorium.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en person inte får ges tillfälligt skydd samtidigt som personen har ställning som asylsökande medan ansökan prövas.

2. Om en person som kan komma i fråga för eller åtnjuter tillfälligt skydd nekas flyktingstatus eller, i förekommande fall, annat slags skydd efter det att asylansökan har prövats, skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28, se till att personen i fråga åtnjuter eller fortsätter att åtnjuta tillfälligt skydd under resten av skyddsperioden.

KAPITEL V

Återvändande och andra åtgärder efter det att det tillfälliga skyddet upphört

Artikel 20

När det tillfälliga skyddet upphör skall medlemsstaternas gängse lagstiftning om skydd och om utläningar tillämpas, utan att det påverkar artiklarna 21–23.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att möjliggöra frivilligt återvändande för personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller vilkas tillfälliga skydd har upphört. Medlemsstaterna skall se till att bestämmelserna om frivilligt återvändande för personer som åtnjuter tillfälligt skydd underlättar ett återvändande med respekt för mänsklig värdighet.

Medlemsstaterna skall se till att personerna i fråga fattar beslutet om att återvända med full kännedom om förhållandena. Medlemsstaterna får arrangera undersökande resor.

2. Så länge det tillfälliga skyddet inte har upphört, skall medlemsstaterna, med beaktande av de förhållanden som råder i ursprungslandet, se välvilligt på ansökningar om återvändande till den mottagande medlemsstaten från personer som har åtnjutit tillfälligt skydd och utnyttjat sin rätt till frivilligt återvändande.

3. När det tillfälliga skyddet upphör får medlemsstaterna i enskilda fall förlänga giltighetstiden för skyldigheterna i kapitel III för personer som har omfattats av tillfälligt skydd och som deltar i ett program för frivilligt återvändande. Förlängningen skall gälla fram till dagen för återvändande.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att respekten för människovärdet inte åsidosätts när personer vars tillfälliga skydd har upphört att gälla och som inte kan få stanna blir föremål för ofrivilligt återvändande.

2. Vid ofrivilligt återvändande skall medlemsstaterna pröva om det i det enskilda fallet finns tungt vägande humanitära skäl som kan göra det omöjligt eller oskäligt att återvända.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs när det gäller villkoren för uppehåll för personer som har åtnjutit tillfälligt skydd och som på grund av sitt hälsotillstånd rimligtvis inte kan förväntas resa, till exempel på grund av att en avbruten behandling skulle få allvarliga negativa följder för dem. Så länge som denna situation råder får de inte utvisas.

2. Medlemsstaterna får tillåta att familjer vars barn är underåriga och går i skolan i en medlemsstat, får sådana villkor för uppehåll som gör det möjligt för de berörda barnen att fullfölja pågående termin eller läsår.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv skall få ekonomiskt stöd från Europeiska flyktingfonden, som inrättades genom beslut 2000/596/EG, enligt villkoren i det beslutet.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall i en anda av gemenskapssolidaritet ta emot personer som kan komma i fråga för tillfälligt skydd. De skall i sifferuppgifter eller i allmänna termer ange sin mottagningskapacitet för sådana personer. Dessa uppgifter skall anges i det rådsbeslut som avses i artikel 5. Medlemsstaterna kan efter det att beslutet har antagits ange att de har ytterligare mottagningskapacitet, genom att underrätta rådet och kommissionen om detta. Dessa uppgifter skall då snabbt vidarebefordras till UNHCR.

2. De berörda medlemsstaterna skall, i samarbete med behöriga internationella organisationer, se till att de personer som anges i det rådsbeslut som avses i artikel 5 och som ännu inte

har anlänt till gemenskapen har förklarat sig villiga att tas emot på deras territorium.

3. När antalet personer som kan komma i fråga för tillfälligt skydd efter en plötslig och massiv tillströmning överskrider den mottagningskapacitet som avses i punkt 1, skall rådet utan dröjsmål undersöka situationen och vidta lämpliga åtgärder, bland annat rekommendera att de berörda medlemsstaterna ges ytterligare stöd.

Artikel 26

1. Så länge som det tillfälliga skyddet varar skall medlemsstaterna samarbeta i syfte att överföra personer som åtnjuter tillfälligt skydd från en medlemsstat till en annan, med förbehåll för att de berörda personerna har gett sitt samtycke till denna överföring.

2. En medlemsstat skall informera de övriga medlemsstaterna om ansökningar om överföring och underrätta kommissionen och UNHCR om detta. Medlemsstaterna skall underrätta den ansökande medlemsstaten om sin mottagningskapacitet.

3. En medlemsstat skall på begäran av en annan medlemsstat lämna den information om en person som åtnjuter tillfälligt skydd som anges i bilaga II och som är nödvändig för att ett ärende enligt denna artikel skall kunna handläggas.

4. När personer överförs från en medlemsstat till en annan, skall uppehållstillstånd och de skyldigheter som är knutna till tillfälligt skydd i den medlemsstat från vilken överföringen görs upphöra att gälla. Den nya mottagande medlemsstaten skall ge tillfälligt skydd till de berörda personerna.

5. Medlemsstaterna skall använda förlagan till passersedel i bilaga I vid överföring mellan medlemsstater av personer som åtnjuter tillfälligt skydd.

KAPITEL VII

Administrativt samarbete

Artikel 27

1. För att kunna ha det administrativa samarbete som krävs för att genomföra det tillfälliga skyddet, skall varje medlemsstat utse en nationell kontaktpunkt, vars adress de skall meddela varandra och kommissionen. Medlemsstaterna skall, i samverkan med kommissionen, vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet och så snart som möjligt översända uppgifter om hur många personer som åtnjuter tillfälligt skydd samt fullständiga upplysningar om de nationella lagar och andra författningar som berörs av genomförandet av tillfälligt skydd.

KAPITEL VIII

Särskilda bestämmelser*Artikel 28*

1. Medlemsstaterna får undanta en person från tillfälligt skydd

- a) om det finns allvarliga skäl att anta att
- i) han/hon har begått ett brott mot freden, en krigsförbrytelse eller ett brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott,
 - ii) han/hon har begått ett allvarligt icke-politiskt brott utanför den mottagande medlemsstaten före ankomsten till den medlemsstaten där han/hon åtnjuter tillfälligt skydd; allvaret i den förföljelse som befaras skall bedömas i förhållande till arten av det brott som den berörda personen är misstänkt för; särskilt grymma handlingar, även om de begåtts i förment politiskt syfte, får betecknas som allvarliga icke-politiska brott; detta gäller såväl för gärningsmännen som för anstiftarna av brottet,
 - iii) han/hon har gjort sig skyldig till handlingar som står i strid med Förenta nationernas syften och principer,
- b) om det föreligger skälig anledning att betrakta honom/henne som en fara för den mottagande medlemsstatens säkerhet eller om han/hon utgör en samhällsfara för den medlemsstaten på grund av att han/hon genom beslut som vunnit laga kraft har dömts för ett grovt brott.

2. Skälen för undantag som anges i punkt 1 skall uteslutande grundas på den berörda personens personliga uppförande. Beslut eller åtgärder för att undanta en person från tillfälligt skydd skall grundas på proportionalitetsprincipen.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser*Artikel 29*

Personer som har nekats tillfälligt skydd eller familjeåterförening i en medlemsstat skall ha rätt att ansöka om rättslig prövning i den berörda medlemsstaten.

Artikel 30

Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om påföljder som är tillämpliga för överträdelser av nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och skall vidta alla

åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 31

1. Senast två år efter det datum som anges i artikel 32 skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och vid behov föreslå nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna alla relevanta uppgifter för att utarbeta rapporten.

2. Efter den rapport som avses i punkt 1 skall kommissionen minst vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna.

Artikel 32

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 33

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 34

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 2001.

På rådets vägnar

J. VANDE LANOTTE

Ordförande

BILAGA I

Förlaga till passersedel för överföring av personer som åtnjuter tillfälligt skydd

PASSERSEDEL

Namnet på den medlemsstat som har utfärdat passersedeln:

Referensnummer (*):

Utfärdat i enlighet med artikel 26 i direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

Uteslutande giltig för överföring från (1) till (2).

Personen i fråga skall inställa sig i (3) senast den (4).

Utfärdat i:

EFTERNAMN:

SAMTLIGA FÖRNAMN:

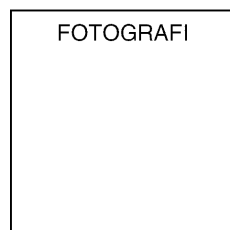
FÖDELSEPLATS OCH FÖDELSEDATUM:

För underårig innehavare: fullständigt namn på ansvarig vuxen

KÖN:

NATIONALITET:

Utfärdat den:

STÄMPEL

Innehavarens namnteckning:

För de behöriga

myndigheterna:

Innehavaren av denna passersedel har identifierats av myndigheterna genom (5) (6).

Innehavarens identitet har inte kunnat fastställas

Denna handling utfärdas uteslutande enligt artikel 26 i direktiv 2001/55/EG. Handlingen får under inga omständigheter likställas med ett resedokument som ger rätt att passera en yttre gräns, eller en identitetshandling.

(*) Referensnumret tilldelas av den medlemsstat från vilken överföringen till en annan medlemsstat sker.

(1) Den medlemsstat från vilken överföring sker.

(2) Den medlemsstat till vilken överföring sker.

(3) Ort där personen skall anmäla sig vid ankomsten i den andra medlemsstaten.

(4) Den tidpunkt vid vilken personen skall anmäla sig efter ankomsten till den andra medlemsstaten.

(5) På grundval av följande resedokument eller identitetshandlingar som uppvisats för myndigheterna.

(6) På grundval av andra handlingar än resedokument eller identitetshandlingar.

BILAGA II

Den information som avses i artiklarna 10, 15 och 26 i detta direktiv skall i den utsträckning som är nödvändig omfatta en eller flera av följande handlingar eller uppgifter:

- a) Personuppgifter om den berörda personen (namn, nationalitet, födelsedatum och födelseplats, civilstånd, familjeförhållanden).
- b) Identitetshandlingar och resehandlingar för den berörda personen.
- c) Handlingar som bevis för familjeband (äktenskapsbevis, födelseattest, adoptionsintyg).
- d) Annan information som är viktig för att fastställa personens identitet eller familjeförhållanden.
- e) Uppehållstillstånd, viseringar eller avslag på ansökan om uppehållstillstånd som utfärdats till den berörda personen av medlemsstaten och handlingar som ligger till grund för beslut.
- f) Ansökningar om uppehållstillstånd och visering som den berörda personen lämnat in och som är under utredning i medlemsstaten och uppgifter om på vilket stadium behandlingen befinner sig.

Den medlemsstat som tillhandahåller informationen skall underrätta den ansökande medlemsstaten om vilka upplysningar som har rättats.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2001/58/EG

av den 27 juli 2001

om ändring för andra gången av direktiv 91/155/EEG om införandet och den närmare utformningen av ett särskilt informationssystem avseende farliga preparat (beredningar) i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG och avseende farliga ämnen i enlighet med artikel 27 i rådets direktiv 67/548/EEG (säkerhetsdatablad)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat⁽¹⁾, särskilt artikel 14 i detta,med beaktande av rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽²⁾ senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/33/EG⁽³⁾, särskilt artikel 27 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 14 i direktiv 1999/45/EG skall den person som är ansvarig för att vissa specificerade preparat släpps ut på marknaden tillhandahålla ett säkerhetsdatablad.
- (2) Enligt artikel 27 i direktiv 67/548/EEG skall även den person som är ansvarig för att farliga ämnen släpps ut på marknaden tillhandahålla ett säkerhetsdatablad.
- (3) Uppgifterna i säkerhetsdatabladet är i första hand avsedda att användas av yrkesmässiga användare och skall göra det möjligt för dessa att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda hälsan, säkerheten och miljön på arbetsplatsen.
- (4) Säkerhetsdatablad för farliga ämnen och vissa preparat, och tillhandahållandet av dessa, måste uppfylla bestämmelserna i kommissionens direktiv 91/155/EEG⁽⁴⁾, ändrat genom direktiv 93/112/EG⁽⁵⁾.
- (5) I artikel 14.2.1 b i direktiv 1999/45/EG införs som nytt krav på de personer som är ansvariga för att preparat släpps ut på marknaden att de på begäran av yrkesmässig användare skall tillhandahålla ett säkerhetsdatablad som innehåller rimliga uppgifter i förhållande till preparatets risker för preparat som inte klassificeras som

farliga enligt artiklarna 5–7 i direktiv 1999/45/EG, men som i en individuell koncentration, som är ≥ 1 viktprocent för icke gasformiga preparat och $\geq 0,2$ volymprocent för gasformiga preparat, innehåller minst ett ämne som är farligt för hälsa eller miljö eller ett ämne för vilket det finns gemenskapsgränsvärden för exponering på arbetsplatsen.

- (6) Enligt direktiv 1999/45/EG skall preparat också klassificeras och märkas med avseende på deras inverkan på miljön.
- (7) Det är därför nödvändigt att före den 30 juli 2002 anpassa direktiv 91/155/EEG i enlighet med artikel 14.2.3 i direktiv 1999/45/EG.
- (8) Enligt artikel 4 i rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)⁽⁶⁾ skall arbetsgivaren avgöra om det förekommer några farliga kemiska agenser på arbetsplatsen och bedöma alla risker för arbetstagarnas säkerhet och hälsa som kan uppstå genom närvaron av dessa kemiska agenser, med beaktande av leverantörens uppgifter i säkerhetsdatabladet. Det är därför lämpligt att ändra bilagan till direktiv 91/155/EG.
- (9) Medlemsstaternas tillsynsverksamhet och undersökningar på senare tid visar att många säkerhetsdatablad är bristfälliga och inte innehåller den information som användaren behöver. Ett sätt att förbättra säkerhetsdatabladens kvalitet är att förbättra den vägledning för sammanställningen av bladen som ges i bilagan till direktiv 91/155/EEG. Det är därför lämpligt att ändra bilagan till direktiv 91/155/EEG. Kommissionen och medlemsstaterna kommer i framtiden att undersöka hur man kan förbättra säkerhetsdatabladens kvalitet ytterligare.
- (10) Bestämmelserna i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiven om avskaffande av tekniska handelshinder för farliga ämnen och preparat.

⁽¹⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1.⁽³⁾ EGT L 136, 8.6.2000, s. 90.⁽⁴⁾ EGT L 76, 22.3.1991, s. 35.⁽⁵⁾ EGT L 314, 16.12.1993, s. 38.⁽⁶⁾ EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/155/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

"1. a) Den person som är ansvarig för att ett kemiskt ämne eller preparat släpps ut på marknaden, vare sig denne är tillverkare, importör eller distributör, skall förse den som erhåller och yrkesmässigt använder ämnet eller preparatet med ett säkerhetsdatablad som innehåller de uppgifter som föreskrivs i artikel 3 och bilagan till detta direktiv, om ämnet eller preparatet klassificeras som farligt enligt direktiv 67/548/EEG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG (*).

b) En person som är ansvarig för att ett preparat släpps ut på marknaden, vare sig denne är tillverkare, importör eller distributör, skall på begäran av en yrkesanvändare tillhandahålla ett säkerhetsdatablad som innehåller rimliga uppgifter enligt artikel 3 och bilagan till detta direktiv, om preparatet inte klassificeras som farligt enligt artiklarna 5–7 i direktiv 1999/45/EG, men som i en individuell koncentration som är ≥ 1 viktprocent för icke gasformiga preparat och $\geq 0,2$ volymprocent för gasformiga preparat, innehåller minst ett ämne som är farligt för hälsa eller miljö eller ett ämne för vilket det finns gemenskapsgränsvärden för exponering på arbetsplatsen.

(*) EGT L 200, 30.7.1999, s. 1."

2. Den bilaga som avses i artikel 3 skall ersättas med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv

senast 30 juli 2002 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa de lagar och andra författningar som avses i föregående stycke

a) på preparat som inte omfattas av rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾ om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden eller rådets direktiv 98/8/EG ⁽²⁾ om utsläppande av biocidprodukter på marknaden från och med den 30 juli 2002,

b) och på preparat som omfattas av direktiv 91/414/EEG eller direktiv 98/8/EG från och med den 30 juli 2004.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

BILAGA

"BILAGA

ANVISNINGAR OM SAMMANSTÄLLNINGEN AV SÄKERHETSATABLAD

Syftet med denna bilaga är att se till att de obligatoriska avsnitten enligt artikel 3 innehåller enhetlig och riktig information, och att de resulterande säkerhetsdatabladen gör det möjligt för yrkesmässiga användare att vidta nödvändiga åtgärder till skydd för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och till skydd för miljön.

Uppgifterna i säkerhetsdatabladen skall uppfylla kraven i rådets direktiv 98/24/EG⁽¹⁾ om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet. Säkerhetsdatabladen skall i synnerhet ge arbetsgivaren möjlighet att avgöra om det förekommer några farliga kemiska agenser på arbetsplatsen och bedöma alla risker för arbetstagarnas säkerhet och hälsa som kan uppstå vid användningen.

Informationen skall vara kortfattad och tydlig. Säkerhetsdatabladet skall utarbetas av en kompetent person som bör ta hänsyn till användarkretsens särskilda behov, så långt detta är känt. De som släpper ut ämnen och preparat på marknaden skall försäkra sig om att de kompetenta personerna har genomgått lämplig utbildning respektive fortbildning.

För preparat som inte klassificeras som farliga, men för vilka det krävs ett säkerhetsdatablad enligt artikel 14.2.1 b i direktiv 1999/45/EG, bör rimliga uppgifter lämnas i varje avsnitt.

Ytterligare information kan i vissa fall vara nödvändig beroende på ämnens och preparatens många olika egenskaper. Om det i andra fall visar sig att information om vissa egenskaper saknar betydelse eller inte kan lämnas av tekniska skäl, måste anledningen till detta klart anges i varje avsnitt. Upplysningar måste lämnas om varje farlig egenskap. Om det uppges att en viss farlig egenskap inte förekommer, måste tydlig skillnad göras mellan fall där det saknas uppgifter och fall där det föreligger negativa testresultat.

Ange utgivningsdag för säkerhetsdatabladet på första sidan.

När ett säkerhetsdatablad har omarbetats, skall mottagaren underrättas om ändringarna.

Anmärkning:

Säkerhetsdatablad krävs också för vissa särskilda ämnen och preparat (t.ex. metaller i massiv form, legeringar, komprimerade gaser) som anges i kapitlen 8 och 9 i bilaga VI till direktiv 67/548/EEG och som omfattas av undantag när det gäller märkning.

1. NAMNET PÅ ÄMNET/PREPARATET OCH BOLAGET/FÖRETAGET**1.1 Namnet på ämnet eller preparatet**

Den benämning som används för identifiering måste vara identisk med den som anges på etiketten enligt bilaga VI till direktiv 67/548/EEG.

Andra sätt att identifiera ämnet eller preparatet kan också anges.

1.2 Användning av ämnet eller preparatet

Ange avsedda eller rekommenderade användningsområden för ämnet eller preparatet i den mån de är kända. Där många olika användningsområden är möjliga, behöver bara de viktigaste eller vanligaste anges. Ge i så fall en kort beskrivning av den faktiska funktionen, exempelvis flamskydd, antioxidant osv.

1.3 Namnet på bolag/företag

Ange namnet på den tillverkare, importör eller distributör som ansvarar för att ämnet eller preparatet släpps ut på marknaden i gemenskapen. Ange dennes fullständiga adress och telefonnummer.

Om denne inte är etablerad i den medlemsstat där ämnet eller preparatet släpps ut på marknaden, ange, om möjligt, dessutom fullständig adress och telefonnummer till den som är ansvarig i medlemsstaten i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

1.4 Telefonnummer för nödsituationer

Förutom de uppgifter som redan nämnts, ange ett telefonnummer för nödsituationer till företaget och/eller det officiella rådgivande organet (som kan vara det organ som skall ta emot uppgifter i hälsofrågor enligt artikel 17 i direktiv 1999/45/EG).

2. SAMMANSÄTTNING/UPPGIFTER OM BESTÅNDSDELAR

De lämnade uppgifterna skall göra det möjligt för mottagaren att lätt identifiera de farliga egenskaperna hos preparatets beståndsdelar. Själva preparatets farlighet skall anges i avsnitt 3.

2.1 Det är inte nödvändigt att ange den fullständiga sammansättningen (de ingående ämnens art och koncentration), men det kan vara till hjälp att allmänt beskriva beståndsdelarna och deras koncentration.

2.2 För ett preparat som klassificeras som farligt enligt direktiv 1999/45/EG skall följande ämnen anges, med uppgift om koncentration eller koncentrationsintervall:

i) ämnen som är farliga för hälsa eller miljö enligt direktiv 67/548/EEG, om de ingår i koncentrationer som är högre än eller lika med de som anges i tabellen i artikel 3.3 i direktiv 1999/45/EG (såvida inte lägre gränser anges i bilaga I till direktiv 67/548/EEG eller i bilagorna II, III eller V till direktiv 1999/45/EG),

ii) och ämnen för vilka det finns gemenskapsgränsvärden för exponering på arbetsplatsen och som inte redan omfattas av punkt i.

2.3 För ett preparat som inte klassificeras som farligt enligt direktiv 1999/45/EG skall följande ämnen anges, med uppgift om koncentration eller koncentrationsintervall, om de ingår i en individuell koncentration som är ≥ 1 viktprocent för icke gasformiga preparat och $\geq 0,2$ volymprocent för gasformiga preparat:

— ämnen som är farliga för hälsa eller miljö enligt direktiv 67/548/EEG⁽¹⁾,

— och ämnen för vilka det finns gemenskapsgränsvärden för exponering på arbetsplatsen.

2.4 Klassificeringen (enligt artiklarna 4 och 6 i direktiv 67/548/EEG eller bilaga I till det direktivet) av de ämnen som avses ovan skall anges tillsammans med de farokoder och R-fraser som tilldelats med hänsyn till fysikalisk-kemisk farlighet och farlighet för hälsa och miljö. R-frasernas fullständiga lydelse behöver inte skrivas ut här, men hänvisning skall ges till avsnitt 16, där den fullständiga ordalydelsen av varje R-fras skall anges.

2.5 Ange namnen på de ämnen som anges ovan och deras Einecs- eller Elincs-nummer i enlighet med direktiv 67/548/EEG. Det kan också vara till hjälp att ange ämnens CAS-nummer och IUPAC-namn om dessa finns tillgängliga. För de ämnen som anges med generiskt namn, i enlighet med artikel 15 i direktiv 1999/45/EG eller fotnoten till punkt 2.3 i denna bilaga, krävs ingen exakt kemisk identifikation.

2.6 Om vissa ämnens identitet skall behandlas konfidentiellt enligt bestämmelserna i artikel 15 i direktiv 1999/45/EG eller fotnoten till punkt 2.3 i denna bilaga, skall deras kemiska egenskaper beskrivas så att en säker hantering kan garanteras. Det namn som används måste vara detsamma som det som fastställs vid tillämpningen av de ovannämnda förfarandena.

3. FARLIGA EGENSKAPER

Ange ämnets eller preparatets klassificering i enlighet med klassificeringsreglerna i direktiven 67/548/EEG respektive 1999/45/EG. Ange tydligt och kortfattat ämnets eller preparatets farliga egenskaper för människan och miljön.

Gör tydlig åtskillnad mellan preparat som klassificeras som farliga och sådana som inte klassificeras som farliga enligt direktiv 1999/45/EG.

Beskriv de viktigaste skadliga fysikalisk-kemiska, hälsofarliga och miljöfarliga effekterna och de symptom som kan uppkomma vid användning och vid sådan möjlig felaktig användning som rimligen kan förutses.

Det kan vara nödvändigt att ange andra faror, såsom dammbildning, kvävningensrisk, förfrysningensrisk eller inverkan på miljön, exempelvis faror för marklevande organismer, som inte föranleder klassificering men eventuellt bidrar till produktens farlighet i stort.

Den information som står på etiketten bör anges i avsnitt 15.

⁽¹⁾ Om den person som är ansvarig för att preparatet släpps ut på marknaden kan styrka att uppgiften i säkerhetsdatabladet om den kemiska identiteten hos ett ämne som uteslutande är klassificerat som
— irriterande, med undantag av preparat som tillskrivs R41, eller irriterande i kombination med en eller flera av de övriga egenskaper som anges i artikel 10.2.3.4 i direktiv 1999/45/EG,
— eller hälsoskadligt, eller hälsoskadligt i kombination med en eller flera av de egenskaper som anges i artikel 10.2.3.4 i direktiv 1999/45/EG och som uteslutande har akut dödliga effekter, medför att den konfidentiella beskaffenheten hos personens immaterialrätt riskeras, får denna person i enlighet med bestämmelserna i del B av bilaga VI till direktiv 1999/45/EG hänvisa till ämnet genom ett namn som identifierar de viktigaste funktionella kemiska grupperna, eller genom ett alternativt namn.

4. FÖRSTA HJÄLPEN

Beskriv åtgärder för första hjälpen.

Ange först om omedelbar medicinsk behandling krävs.

Informationen om första hjälpen måste vara kort och lätt att förstå för den drabbade, kringstående och de personer som skall ge första hjälpen. Symptom och effekter skall sammanfattas kort. I instruktionerna skall anges vad som skall göras på olycksplatsen och om fördröjda effekter kan förväntas efter exponering.

Dela upp informationen efter olika exponeringsvägar. Således skall inandning, kontakt med hud eller ögon och förtäring behandlas under skilda underrubriker.

Ange om läkarhjälp krävs eller rekommenderas.

För vissa ämnen eller preparat kan det vara viktigt att påpeka att särskilda hjälpmedel måste finnas på arbetsplatsen för omedelbar specialbehandling.

5. BRANDBEKÄMPNINGÅTGÄRDER

Ange vad som krävs för att bekämpa en brand som orsakats av ämnet eller preparatet eller som uppstår i dess närhet, med uppgifter om

- lämpliga släckmedel,
- släckmedel som inte får användas av säkerhetsskäl,
- särskilda risker vid exponering som orsakas av ämnet eller preparatet i sig eller av förbränningsprodukter eller gaser som uppstår vid brand,
- särskild skyddsutrustning för brandbekämpningspersonal.

6. ÅTGÄRDER VID OAVSIKTLIGA UTSLÄPP

Beroende på ämnet eller preparatet kan information behövas i följande avseenden:

- *Personliga skyddsåtgärder*
exempelvis avlägsnande av tändningskällor, tillgång till tillfredsställande ventilation/andningsskydd, begränsning av damm, förhindrande av kontakt med hud och ögon.
- *Miljöskyddsåtgärder*
exempelvis förhindrande av att produkten når avlopp, ytvatten, grundvatten eller mark, eventuellt behov av att varna befolkningen i grannskapet.
- *Saneringsmetoder*
exempelvis användning av absorberande material (t.ex. sand, kiselgur, syrabindare, universalbindare, sågspån osv.), reduktion av gaser/ånga med vatten, utspädning.

Beakta även behovet av upplysningar av typen: 'använd aldrig...', 'neutralisera med...'

Anmärkning

Hänvisa i tillämpliga fall till avsnitten 8 och 13.

7. HANTERING OCH LAGRING

Anmärkning:

Informationen i detta avsnitt skall hänföra sig till skyddet för hälsa, säkerhet och miljö. Uppgifterna skall hjälpa arbetsgivaren att utforma arbetsmetoderna och organisationen i enlighet med artikel 5 i direktiv 98/24/EG.

7.1 Hantering

Ange försiktighetsmått för säker hantering inklusive råd om tekniska åtgärder såsom inneslutning, lokal och allmän ventilation, åtgärder för att förhindra bildandet av aerosoler och damm, uppkomsten av brand samt miljöskyddsåtgärder (t.ex. användning av filter eller skrubber för avgasrening, användning i invallade områden, åtgärder för uppsamling och bortskaffande av spill, osv.). Ange vidare särskilda krav eller regler som gäller ämnet eller preparatet (t.ex. metoder eller utrustning som rekommenderas eller inte är tillåtna), med en kort beskrivning i tillämpliga fall.

7.2 Lagring

Ange vad som krävs för säker lagring, t.ex. särskild utformning av lagerlokaler eller lagringskärl (inklusive skyddsväggar och ventilation), oförenliga material, lagringsbetingelser (temperatur- och luftfuktighetsgräns/intervall, ljus, inert gas osv.), särskild elektrisk utrustning och förhindrande av statisk elektricitet.

Lämna vid behov råd om kvantitetsgränser vid lagring. Ange alla särskilda krav, t.ex. den materialtyp som skall användas i förpackningar/behållare för ämnet eller preparatet.

7.3 Specifika användningsområden

När det gäller slutprodukter avsedda för specifika användningsområden, skall rekommendationerna syfta till användningsområdena i fråga och vara detaljerade och praktiskt genomförbara. Om möjligt bör referens ges till industri- eller sektorsspecifik vägledning.

8. BEGRÄNSNING AV EXPONERINGEN/PERSONLIGT SKYDD

8.1 Gränsvärden för exponering

Ange vad som behöver övervakas enligt gällande regler, inbegripet gränsvärden för exponering på arbetsplatsen och/eller biologiska gränsvärden. Värdena skall anges för de medlemsstater där ämnet eller preparatet släpps ut på marknaden. Informera om aktuella rekommenderade övervakningsförfaranden.

När det gäller preparat, är det lämpligt att ange värden för de beståndsdelar som måste anges i säkerhetsdatabladet enligt avsnitt 2.

8.2 Begränsning av exponeringen

I detta dokument avses med begränsning av exponeringen samtliga särskilda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder som skall vidtas under användningen för att reducera arbetstagarnas och miljöns exponering till ett minimum.

8.2.1 Begränsning av exponeringen på arbetsplatsen

Denna information kommer att användas av arbetsgivaren för att bedöma vilka risker som ämnet eller preparatet utgör för arbetstagarnas säkerhet och hälsa i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/24/EG. Enligt det direktivet skall arbetsgivaren utforma lämpliga arbetsprocesser och tekniska kontrollåtgärder, använda ändamålsenlig utrustning och material, tillämpa gemensamma skyddsåtgärder vid exponeringskällan och tillämpa individuella skyddsåtgärder, t.ex. personlig skyddsutrustning. Ange därför lämplig information om sådana åtgärder för att möjliggöra en korrekt riskbedömning enligt artikel 4 i direktiv 98/24/EG. Denna information skall komplettera den som ges enligt avsnitt 7.1.

Om personlig skyddsutrustning behövs, specificera i detalj den utrustning som ger ett tillräckligt och lämpligt skydd. Beakta rådets direktiv 89/686/EEG⁽¹⁾ och hänvisa till relevanta CEN-standarder:

8.2.1.1 Andningskydd

När det gäller farliga gaser, ångor eller damm, ange vilken typ av skyddsutrustning som skall användas, t.ex. tryckluftsapparat, lämpliga ansiktsmasker och filter.

8.2.1.2 Handskar

Ange tydligt vilken typ av handskar som skall användas vid hantering av ämnet eller preparatet. Specificera också

— typ av material,

— handskmaterialets genombrottstid med hänsyn tagen till hudexponeringens mängd och varaktighet.

Ange vid behov eventuella ytterligare handskyddsåtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 399, 30.12.1989, s. 18.

8.2.1.3 Ögonskydd

Specificera vilken typ av ögonskydd som krävs, t.ex. skyddsglasögon, korgglasögon, visir.

8.2.1.4 Hudskydd

Om det är nödvändigt att skydda någon annan kroppsdel än händerna, ange vilken typ av skyddsutrustning som krävs, t.ex. förkläde, skyddsskor eller hel skyddsdräkt. Ange vid behov eventuella ytterligare hudskyddsåtgärder och särskilda hygieniska åtgärder.

8.2.2 Begränsning av miljöexponeringen

Ge den information som krävs för att arbetsgivaren skall kunna uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapens gällande miljöskyddslagstiftning.

9. FYSIKALISKA OCH KEMISKA EGENSKAPER

Ge all relevant information om ämnet eller preparatet för att möjliggöra att lämpliga skyddsåtgärder vidtas, särskilt den information som anges i avsnitt 9.2.

9.1 Allmänna upplysningar

Utseende

Ange ämnets eller preparatets aggregationstillstånd (fast form, vätska eller gas) och färg vid leveransen.

Lukt

Ge en kort beskrivning av eventuellt märkbar lukt.

9.2 Viktig hälso-, säkerhets- och miljöinformation

pH-värde

Ange ämnets eller preparatets pH-värde vid leverans eller i vattenlösning. Ange i det senare fallet även koncentrationen.

Kokpunkt/kokpunktsintervall:

Flampunkt:

Brandfarlighet (fast form, gas):

Explosiva egenskaper:

Oxiderande egenskaper:

Ångtryck:

Relativ densitet:

Löslighet:

— vattenlöslighet:

— i organiskt lösningsmedel (specificera lösningsmedel):

Fördelningskoefficient n-oktanol/vatten:

Viskositet:

Ångdensitet:

Avdunstningshastighet:

9.3 Övriga upplysningar

Ange andra viktiga skyddsparametrar, t.ex. blandbarhet, konduktivitet, smältpunkt/smältpunktsintervall, explosionsgrupp (användbar i samband med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG⁽¹⁾) och termisk tändtemperatur.

⁽¹⁾ EGT L 100, 19.4.1994, s. 1.

Anmärkning 1

Ovanstående egenskaper skall bestämmas enligt specifikationerna i del A i bilaga V till direktiv 67/548/EEG eller med andra jämförbara metoder.

Anmärkning 2

I fråga om preparat skall informationen normalt avse själva preparatets egenskaper. Om det uppges att en viss farlig egenskap inte förekommer, måste tydlig skillnad göras mellan fall där det saknas uppgifter och fall där det föreligger negativa testresultat. Där det anses nödvändigt att informera om vissa beståndsdelars egenskaper, ange tydligt vad uppgifterna refererar till.

10. STABILITET OCH REAKTIVITET

Ange ämnets eller preparatets stabilitet och risken för farliga reaktioner under särskilda användningsförhållanden och vid utsläpp i miljön.

10.1 **Förhållanden som skall undvikas**

Ange förhållanden som kan orsaka farliga reaktioner, t.ex. temperatur, tryck, ljus eller stötar, helst med en kortfattad beskrivning.

10.2 **Material som skall undvikas**

Ange alla ämnen som kan orsaka farliga reaktioner, t.ex. vatten, luft, syror, baser eller oxidationsmedel, helst med en kortfattad beskrivning.

10.3 **Farliga sönderdelningsprodukter**

Ange vilka farliga produkter som bildas i riskabel mängd vid sönderdelning.

Anmärkning:

Ange särskilt

- behovet av stabilisatorer och närvaron av sådana i produkten,
- risken för en farlig exotermisk reaktion,
- om säkerhetsaspekterna påverkas av att ämnets eller preparatets fysikaliska tillstånd förändras,
- eventuella farliga sönderdelningsprodukter som bildas vid kontakt med vatten,
- om nedbrytning kan ske till instabila produkter.

11. TOXIKOLOGISK INFORMATION

Detta avsnitt behandlar behovet av en kortfattad men fullständig och lättförståelig beskrivning av de olika toxikologiska (hälso)effekter som kan framkallas om användaren kommer i kontakt med ämnet eller preparatet.

Ange hälsofarliga effekter vid exponering för ämnet eller preparatet, grundade såväl på erfarenhet som på slutsatser från vetenskapliga experiment. Informera om olika exponeringsvägar (inandning, förtäring, kontakt med hud och ögon) och beskriv de symptom som hör ihop med produktens fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper.

Ange kända fördröjda och omedelbara effekter samt även kroniska effekter av korttids- och långtidsexponering, t.ex. sensibilisering, narkosverkan, cancerframkallande egenskaper, mutagenicitet och reproduktionsstörningar (fosterutveckling och fertilitet).

Med beaktande av de upplysningar som redan lämnats enligt avsnitt 2, 'Sammansättning/uppgifter om beståndsdelar', kan det vara nödvändigt att nämna särskilda hälsoeffekter som härrör från vissa beståndsdelar i preparat.

12. EKOLOGISK INFORMATION

Beskriv ämnets eller preparatets tänkbara effekter, uppträdande och fördelning i luft, vatten eller mark. Lämnna relevanta testdata (t.ex. LC50 fisk \leq 1 mg/l) när de finns tillgängliga.

Beskriv de egenskaper som främst kan leda till miljöpåverkan, med beaktande av ämnets eller preparatets art och möjliga användningsområden. Uppgifter av samma slag skall även lämnas för farliga produkter som uppstår vid nedbrytning av ämnen och preparat. Detta kan omfatta följande:

12.1 Ekotoxicitet

Ange relevanta tillgängliga uppgifter om akut och kronisk toxicitet i vattenmiljö för fisk, daphnia, alger och andra vattenlevande växter. Lämnna även tillgängliga uppgifter om toxiciteten för marklevande mikro- och makroorganismer och för andra ur miljösynpunkt relevanta organismer, såsom fåglar, bin och växter. Om ämnet eller preparatet har en hämmande inverkan på mikroorganismers aktivitet, skall möjlig påverkan på avloppsreningsverk nämnas.

12.2 Rörlighet

Ange ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas ⁽¹⁾ potential att spridas till grundvattnet eller långt från utsläppsplatsen efter att de har släppts ut i miljön.

Följande uppgifter är relevanta:

- Känd eller förväntad fördelning i olika delar av miljön.
- Ytspänning.
- Absorption/desorption.

För andra fysikalisk-kemiska egenskaper se avsnitt 9.

12.3 Persistens och nedbrytbarhet

Ange ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas ⁽¹⁾ potential att brytas ned i den relevanta delen av miljön, antingen genom biologisk nedbrytning eller andra processer som oxidation eller hydrolys. Halveringstider för nedbrytning bör anges om sådana finns. Ange också ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas ⁽¹⁾ potential att brytas ned i avloppsreningsverk.

12.4 Bioackumuleringsförmåga

Ange ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas ⁽¹⁾ potential att ackumuleras i flora och fauna och passera genom näringskedjan. Referera till fördelningskoefficienten oktanol/vatten (K_{ow}) och biokonzentrationsfaktorn (BCF), när sådana värden finns tillgängliga.

12.5 Andra skadliga effekter

Informera i förekommande fall om övriga skadliga effekter på miljön, t.ex. ozonnedbrytande potential, potential att fotokemiskt bilda marknära ozon eller potential att bidra till växthuseffekten.

Anmärkning

Se till att uppgifter av betydelse för miljön lämnas i andra avsnitt i säkerhetsdatabladet, särskilt anvisningar i fråga om kontrollerade utsläpp, åtgärder vid okontrollerade utsläpp, transport och avfallshantering i avsnitten 6, 7, 13, 14 och 15.

⁽¹⁾ Denna information kan inte ges för ett preparat, eftersom den är ämnesspecifik. Där så är möjligt och lämpligt, bör man därför lämna sådan information om varje beståndsdel i preparatet som enligt avsnitt 2 i denna bilaga måste anges i säkerhetsdatabladet.

13. AVFALLSHANTERING

Om slutligt omhändertagande av ämnet eller preparatet (överblivet material eller avfall från sådan användning som kan förutses) utgör en fara, skall en beskrivning lämnas som avser dessa restprodukter och hur de kan hanteras på ett säkert sätt.

Specificera lämpliga metoder för omhändertagande, såväl för ämnet eller preparatet som för förorenade förpackningar (förbränning, återvinning, deponering osv.).

Anmärkning:

Hänvisa till relevanta gemenskapsbestämmelser om avfall. Om sådana saknas, bör användaren påminnas om att nationella eller regionala bestämmelser kan gälla.

14. TRANSPORTINFORMATION

Ange sådana särskilda säkerhetsåtgärder som användaren behöver känna till eller följa i samband med transport eller befordran såväl inom som utanför dennes arbetsområde.

Där det är relevant, ange uppgifter om transportklassificeringen enligt gällande regler för varje transportslag: IMDG (sjöfart), ADR (väg, rådets direktiv 94/55/EG ⁽¹⁾), RID (järnväg, rådets direktiv 96/49/EG ⁽²⁾), ICAO/IATA (lufttransport). Bland annat är följande uppgifter relevanta:

- UN-nummer.
- Klass.
- Transportbenämning.
- Förpackningsgrupp.
- Vattenförorenande ämne (Manne Pollutant).
- Övriga relevanta upplysningar.

15. GÄLLANDE FÖRESKRIFTER

Ange den hälso-, säkerhets- och miljöinformation som står på etiketten enligt direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG.

Om det ämne eller preparat som behandlas i säkerhetsdatabladet omfattas av särskilda bestämmelser på gemenskapsnivå som rör hälso- eller miljöskydd (t.ex. begränsning av användning och utsläppande på marknaden enligt rådets direktiv 76/769/EEG ⁽³⁾) skall dessa bestämmelser så långt möjligt återges.

Ange i förekommande fall också den nationella lagstiftning genom vilken dessa bestämmelser genomförs och andra relevanta nationella åtgärder.

16. ANNAN INFORMATION

Ange övriga uppgifter som leverantören bedömer vara av betydelse för användarens hälsa och säkerhet samt för skydd av miljön, exempelvis följande:

- Förteckning över relevanta R-fraser. Ange den fullständiga ordalydelsen av de R-fraser som nämns i avsnitten 2 och 3 i säkerhetsdatabladet.
- Utbildningsråd.
- Rekommenderad begränsning av användningen (dvs. rekommendationer från leverantören utan bindande verkan).
- Ytterligare information (skriftliga referenser eller teknisk expertis).
- Källor till viktiga data som använts vid sammanställningen av databladet.
- Om säkerhetsdatabladet har omarbetats, ange tydligt vilken information som har tillfogats, tagits bort eller redigerats (om detta inte redan har angetts på annat ställe)."

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 juli 2000

om det stödprogram som införts av Spanien för inköp av nyttofordon och som inrättats genom samarbetsavtalet av den 26 februari 1997 mellan spanska industri- och energiministeriet (Ministerio de Industria y Energía) och statliga kreditinstitutet (Instituto de Crédito Oficial)

[delgivet med nr K(2000) 2465]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/605/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovannämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom skrivelse av den 26 februari 1997, registrerad på generalsekretariatet den 12 mars 1997, anmälde Spanien till kommissionen samarbetsavtalet (nedan kallat avtalet) av den 26 februari 1997 mellan spanska industri- och energiministeriet (Ministerio de Industria y Energía) och statliga kreditinstitutet (Instituto de Crédito Oficial, nedan kallat ICO). Anmälan avsåg en särskild kredit för anskaffning av nyttofordon. Anmälan tilldelades referensnummer N 171/97.
- (2) Anmälan till kommissionen gjordes dock samma dag som avtalet trädde i kraft. Dessutom gällde det retroaktivt från och med den 1 januari 1997. Följaktligen har kommissionen endast kunnat granska en åtgärd som redan vidtagits. Därför betraktades det berörda stödprogrammet som icke anmält, och det har därför omregistrerats med referensnummer NN 115/98.
- (3) En skrivelse med anmodan om att inkomma med ytterligare information sändes till Spanien den 3 april 1997. I skrivelser av den 30 april, 3 juni, 3 juli, 10 september och 9 oktober 1997 begärde de spanska myndigheterna en förlängning av tidsfristen för att inkomma med den efterfrågade informationen. Efter det att den senaste tidsfristen löpte ut, den 10 november 1997, har inga ytterligare skrivelser inkommit från Spanien. Därefter inledde kommissionen en preliminär undersökning i syfte att utröna huruvida samarbetsavtalet är förenligt med den gemensamma marknaden, med utgångspunkt i tillgänglig information.

⁽¹⁾ EGT C 29, 4.2.1999, s. 14.

- (4) Kommissionen underrättade Spanien, genom skrivelse av den 20 november 1997, om sitt beslut att med avseende på detta stöd inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.
- (5) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att yttra sig om stödet i fråga.
- (6) Den spanska regeringen lämnade, i en skrivelse av den 22 februari 1999, sina kommentarer och synpunkter till kommissionen avseende inledandet av det formella undersökningsförfarandet. Kommissionen har dock inte mottagit kommentarer från några andra berörda parter.

II. UTFÖRLIG BESKRIVNING AV STÖDPROGRAMMET

- (7) Genom det avtal som träffades den 26 februari 1997 mellan spanska industri- och energiministeriet och ICO upprättas ett stödprogram för anskaffning av nyttofordon. Programmet syftar till att uppmuntra egenföretagare samt små och medelstora företag att ersätta sina äldre nyttofordon med nya. Således, och i linje med det tidigare spanska stödprogrammet "Plan Renove Industrial", är syftet med föreliggande program att främja en modernisering av nyttofordonsparken i Spanien.
- (8) För detta ändamål kommer ICO att ställa en kredit på 35 miljarder pesetas (210 miljoner euro) till förfogande för finansiering av lån för anskaffning av nya fordon. Industri- och energiministeriet kommer i sin tur att kompensera ICO med upp till 4,5 procentenheter för skillnaden mellan den räntesats som gäller för dessa lån och den räntesats som normalt gäller för finansiella transaktioner. Den uppskattade totalsumman för ett sådant statligt ingripande är 3 miljarder pesetas (18 miljoner euro). Enligt avtalet kommer stödprogrammet att genomföras via medlingskontrakt mellan ICO och offentliga och privata finansiella institut. De senare kommer därefter att ge lån till stödmottagare med hjälp av de medel som ICO ställer till förfogande. Enligt avtalet får ICO dessutom ingå avtal med andra finansiella institut för beviljande av lån på samma villkor som ovan, men utan att tillhandahålla låntagarna andra medel än kompensationen för skillnaden mellan räntesatser. I skrivelse av den 22 januari 1999 klargör de spanska myndigheterna att man med "andra finansiella institut" avser finansieringsavtal med fordonstillverkare.
- (9) För varje enskilt lån kommer låntagarna och det berörda finansiella institutet att förhandla om återbetalning av kapital, räntebetalningar och säkerheter. I själva avtalet anges dock att standardlöptiden för lånen skall vara fyra år, utan någon amorteringsfri period, samt att de får täcka högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna. Mot bakgrund av detta uppskattas i avtalet att det statliga stödet för varje lån kommer att uppgå till 85 000 pesetas (511 euro) per utlånad miljon pesetas (6 010 euro).
- (10) Stödmottagare är fysiska personer som är registrerade för skatt på näringsverksamhet i Spanien samt företag som uppfyller gemenskapens definition av "små och medelstora företag" som köper ett nytt nyttofordon eller leasar det i avsikt att köpa det. Dessutom skall den potentiella stödmottagaren uppvisa ett dokument utfärdat av den statliga trafikmyndigheten, i vilket det intygas att ett annat nyttofordon, som registrerats minst tio år (sju år för dragfordon) innan stöd inom ramen för stödprogrammet begärs, slutgiltigt har tagits ur drift och lämnats till skrotning. Dessutom måste det fordon som skall anskaffas ersätta ett fordon med samma eller högre lastförmåga.
- (11) Därför görs i avtalet åtskillnad mellan sex kategorier av fordon: (A) dragfordon och lastbilar med högsta tillåtna vikt över 30 ton; (B) lastbilar med högsta tillåtna vikt mellan 12 och 30 ton; (C) lastbilar med högsta tillåtna vikt mellan 3,5 och 12 ton; (D) modifierade personbilar, skåpbilar och lastbilar med högsta tillåtna vikt 3,5 ton; (E) bussar; (F) släpvagnar och påhängsvagnar. Överensstämmelserna mellan nya och gamla fordon framgår av följande tabell:

⁽²⁾ Se fotnot 1.

Typ av anskaffat fordon	Typ av fordon som skall tas ur drift
A: Dragfordon och lastbilar med högsta tillåtna vikt över 30 t	A
B: Lastbilar med högsta tillåtna vikt mellan 12 och 30 ton	A eller B
C: Lastbilar med högsta tillåtna vikt mellan 3,5 and 12 ton	A, B eller C
D: Modifierade personbilar, skåpbilar och lastbilar med högsta tillåtna vikt 3,5 ton	A, B, C eller D
E: Bussar	E
F: Släpvagnar och påhängsvagnar	F

Liknande fall

- (12) I kommissionens beslut 98/963/EG av den 1 juli 1998 om det spanska stödprogrammet för anskaffning av industriella fordon, "Plan Renove Industrial" (augusti 1994–december 1996) ⁽³⁾, granskade kommissionen ett stödprogram som i allt väsentligt var identiskt med det stödprogram som nu är föremål för granskning. I det beslutet drog kommissionen bland annat slutsatsen att stöd för inköp av industriella fordon som hänförs till kategori D – som beviljas till fysiska personer eller små och medelstora företag som bedriver annan verksamhet än transportverksamhet endast på lokal eller regional nivå – inte utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget, medan allt annat stöd inom ramen för ovannämnda stödprogram anses vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

III. YTTRANDE FRÅN SPANIEN

- (13) Efter kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget har den spanska regeringen meddelat kommissionen, i en skrivelse av den 22 januari 1999, sina kommentarer och synpunkter. Dessa kan sammanfattas enligt följande.
- (14) Avtalet anmälades innan det trädde i kraft. Det anges visserligen i avtalet att det får omfatta krediter som beviljats från och med den 1 januari 1997, men denna möjlighet togs med enbart med hänsyn till industri- och energiministeriets budget, som måste omfatta hela budgetåret. Inga krediter har beviljats före det datum då avtalet undertecknades, och det hade inte heller varit möjligt eftersom finansieringssystemet i stödprogrammet är baserat på avtalet självt.
- (15) Det enda syftet med avtalet är att främja en modernisering av nyttofordonsparken, utan hänsyn till vem som äger det inköpta fordonet eller till hur det används. En grundläggande restriktion som införs genom avtalet är att det fordon som skall skrotas måste ha en lastförmåga som är likvärdig med eller högre än lastförmågan hos det inköpta fordonet. Därför kan avtalet ses som ett program för finansiellt stöd till en modernisering av nyttofordonsparken – utan att dess kapacitet ökas.
- (16) Vidare kan man inte anta, som kommissionen gör, att stödmottagarna kommer att vara företag som tillhandahåller transporttjänster yrkesmässigt och att avtalet sålunda är inriktat på vissa företag. Enligt avtalet kan alla medborgare i Europeiska unionen som avregistrerar ett fordon vara stödmottagare. Även om avtalet föreskriver att det fordon som skall skrotas skall vara registrerat i Spanien,

⁽³⁾ EGT L 329, 5.12.1998, s. 23.

finns det inget krav på att det fordon som lämnas till skrotning måste ägas av den person som köper ett nytt fordon. Följaktligen är programmet inte diskriminerande, eftersom det gäller lika för alla potentiella stödmottagare. Sammanfattningsvis kan sägas att den spanska regeringen försäkrar, att det program som avses i avtalet inte är inriktat på vissa företag, utan att det utgör en generell åtgärd som är öppen för fysiska personer och för små och medelstora företag från alla sektorer.

- (17) Vidare menar den spanska regeringen att stödprogrammet varken snedvrider konkurrensen på något märkbart sätt eller påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Nära 40 procent av de fordon som bytts ut inom ramen för stödprogrammet återfinns i de lägre viktklasserna (upp till 3,5 ton). I denna kategori ingår fordon som inte har någon större ekonomisk betydelse ur transportsynpunkt.
- (18) Den spanska regeringen bestrider uppfattningen att de ekonomiska följderna är obetydliga endast när personer eller rättssubjekt, som bedriver annan verksamhet än transportverksamhet på lokal eller regional nivå, köper in fordon i kategori D, medan alla andra inköp skulle ha en märkbar effekt på konkurrensen. Om man måste dra en gräns så bör det göras mellan lätta fordon och alla andra fordon. Alla trafiktillstånd för lätta fordon (dvs. fordon med högsta tillåtna vikt under 6 ton eller över 6 ton men med en nyttolast på högst 3,5 ton) är nationella enligt spanska tillståndsbestämmelser. Kommissionens bedömning, dvs. att lokala tjänster som utförs för egen räkning med fordon ur kategori D inte har någon betydande inverkan – bör därför utvidgas, åtminstone till att omfatta alla lätta fordon med enbart nationella tillstånd. Bland dessa fordon ingår alla fordon i kategori D samt delar av kategori C. Dessutom utgör fordon som bytts ut enligt avtalet mindre än 2 % av de spanska fordon som beviljats tillstånd och cirka 0,03 % av nyttofordonsparken i de tolv medlemsstaterna. Därför har de subventionerade inköpen som görs inom ramen för stödprogrammet en försumbar inverkan på konkurrensen.
- (19) Den spanska regeringen hävdar att gemenskapens *de minimis*-regel (*) helt klart är tillämplig på avtalet, medan artikel 87.1 inte är tillämplig. De åtgärder som vidtas inom ramen för avtalet är inte inriktade på företag som tillhandahåller transporttjänster yrkesmässigt för egen eller annans räkning, utan är istället inriktade på fysiska personer samt små och medelstora företag inom alla sektorer. Dessutom – något som kommissionen också konstaterar – är maximibeloppet 85 000 pesetas per utlånad miljon.
- (20) Slutligen hävdar den spanska regeringen att det aktuella stödet är berättigat till undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget, eftersom åtgärderna enligt avtalet underlättar trafik med nyttofordon utan att handelsvillkoren påverkas negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De uppmuntrar investeringar i nya nyttofordon i syfte att omstrukturera och modernisera fordonsparken, utan att öka kapaciteten. Om man antar att nya fordon i tekniskt hänseende är bättre än äldre fordon vad gäller både utsläppsnivåer och säkerhet, kommer åtgärderna därigenom att öka trafiksäkerheten och bidra till att skydda miljön.

IV. BEDÖMNING AV STÖDET

Artikel 87.1 i fördraget

- (21) Enligt artikel 87.1 i fördraget är varje stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (22) Kommissionen anser i det aktuella fallet att stödet för anskaffning av nyttofordon, i enlighet med bestämmelserna i avtalet, ges med hjälp av statliga medel, eftersom bidragen kommer från det spanska industri- och energiministeriets budget.

(*) Kommissionens meddelande om *de minimis*-regeln för statligt stöd, EGT C 68, 6.3.1996, s. 9. Se också "Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag", EGT C 213, 9.8.1992, s. 2, och EGT C 213, 23.7.1996, s. 4.

- (23) Den spanska regeringen hävdar att stödprogrammet inte omfattas av artikel 87.1 i fördraget, eftersom det rör sig om en generell åtgärd som inte är inriktad på vissa företag. Denna ståndpunkt kan emellertid inte godtas. Det kan medges att det aktuella stödprogrammet formellt är tillämpligt oberoende av i vilken sektor de potentiella stödmottagarna bedriver sin verksamhet samt att det tillämpas lika för alla företag eller privatpersoner som kan dra nytta av det. Det står dock klart att programmet gäller enbart för inköp av vissa nyttofordon som anges i avtalet, dvs. dragfordon, lastbilar med högsta tillåtna vikt över 3,5 ton, modifierade personbilar, skåpbilar och lastbilar med högsta tillåtna vikt under 3,5 ton, bussar samt släpvagnar och påhängsvagnar. Med hänsyn till beskaffenheten hos de fordon som får subventioneras enligt avtalet, finner kommissionen att det är rimligt att anta att de potentiella stödmottagarna i praktiken kommer att vara fysiska personer och företag som bedriver transportverksamhet, antingen för egen räkning eller för annans räkning. I vilket fall som helst kommer stödprogrammet att gynna enbart företag eller egenföretagare som har något av de ovannämnda fordonen.
- (24) Det aktuella stödet ges dessutom i form av ett inköpsstöd, vilket betyder att köpare av nyttofordon kommer att gynnas genom att priset för sådana fordon sänks. Stödet är avsett att gynna fysiska personer samt små och medelstora företag genom att kostnaderna i deras normala affärsverksamhet sänks, något som gynnar dem i förhållande till deras konkurrenter. Kommissionen finner därför att stödet stärker stödmottagarnas ekonomiska ställning samt ger dem större handlingsfrihet och en konkurrensfördel jämfört med stora företag, som inte kan dra nytta av stödprogrammet i fråga. Kommissionen finner därför att det aktuella stödprogrammet i praktiken kommer att gynna vissa företag.
- (25) Liberaliseringen av vägtransporter⁽⁵⁾ har lett till konkurrens inom gemenskapen, både vad gäller internationella transporter och cabotagesektorn. Därför finns det risk för att stödmottagare, som har transporter som sin huvudsakliga företagsverksamhet eller som sekundär verksamhet, kommer att konkurrera med transportföretag från andra medlemsstater. Det är därför rimligt att dra slutsatsen att beviljande av bidrag för inköp av nyttofordon enligt avtalet påverkar handeln mellan medlemsstater och leder till en snedvridning av konkurrensen eller hotar att snedvrider konkurrensen mellan företag som är etablerade i Spanien och sådana som bedriver verksamhet i Spanien men som är baserade i en annan medlemsstat⁽⁶⁾. I alla händelser snedvrider stödprogrammet konkurrensen, eller hotar att snedvrider den, eftersom stödmottagarna får en gynnad ställning gentemot konkurrenter som inte har möjlighet att få stöd.
- (26) Den spanska regeringen hävdar också att gemenskapens *de minimis*-regel är tillämplig på programmet i fråga och att programmet följaktligen inte omfattas av artikel 87.1. Detta hävdande är grundat på det spanska argumentet att programmet inte är inriktat på företag som tillhandahåller transporttjänster utan på fysiska personer samt små och medelstora företag från alla sektorer.
- (27) *De minimis*-regeln innebär att vissa belopp som betalas ut av medlemsstaterna inte anses märkbart hota att snedvrider konkurrensen eller handeln mellan medlemsstaterna – tack vare den låga stödnivån – och att de därför inte omfattas av artikel 87.1. *De minimis*-regeln utesluter emellertid uttryckligen transportsektorn från tillämpningsområdet, eftersom även relativt små belopp inom denna sektor – som kännetecknas av ett stort antal småföretag⁽⁷⁾ – kan få återverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstater.

⁽⁵⁾ *Godstransporter*: "Council Regulation (EEG) 881/92 of 26 March 1992 on access to the market in the carriage of goods by road within the Community to or from the territory of a Member State or passing across the territory of one or more Member States", EGT L 95, 9.4.1992, s. 1 (finns ej på svenska) och rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade (EGT L 279, 12.11.1993, s. 1).

Persontransporter: Rådets förordning (EEG) nr 684/92 av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss och rådets förordning (EG) nr 12/98 av den 11 december 1997 om villkoren för att transportföretag skall få utföra nationella persontransporter på väg i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande (EGT L 4, 8.1.1998, s. 10). Det bör noteras att den senare förordningen ersatte rådets förordning (EEG) nr 2454/92, som upphävdes av EG-domstolen i domslutet av den 1 juni 1984 i mål C-388/92, Europaparlamentet mot rådet (Rec. 1994, s. I-2081). Bestämmelserna i förordning nr 2454/92 var dock i kraft fram till ikraftträdandet av förordning (EG) nr 12/98.

⁽⁶⁾ Tillgänglig statistik visar att mellan 1990 och 1995 utfördes cirka 3 % av all cabotagetrafik inom gemenskapen i Spanien. Man kan således dra slutsatsen att operatörer som är etablerade i Spanien i själva verket konkurrerar med transportoperatörer från andra länder. Se rapporten om genomförandet av förordning (EEG) nr 3118/93, [KOM(98) 47] slutlig av den 4 februari 1998.

⁽⁷⁾ Den fragmenterade transportmarknadsstrukturen i Spanien bekräftas av statistiska data (EU Transport in figures, Statistical Pocketbook, Europeiska kommissionen/Eurostat 1998).

- (28) I enlighet med vad som påpekas i skäl 23 anser kommissionen att programmet i praktiken är inriktat på företag som tillhandahåller transporttjänster antingen för egen räkning eller för annans räkning. Därför kan kommissionen inte godta den spanska regeringens argument att *de minimis*-regeln skall vara tillämplig på detta program.
- (29) Som kommissionen konstaterat i sitt beslut 98/693/EG ⁽⁸⁾, kan man emellertid anta att om stödmotagaren bedriver annan verksamhet än transportverksamhet endast lokalt eller regionalt, och om denne får bidrag för anskaffning av ett litet nyttofordon (kategori D), som vanligen används för mycket korta körningar i sådan miljö, kan man dra slutsatsen att sådant stöd inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Sådan affärsverksamhet anses nämligen påverka endast företagens lokala respektive regionala marknader. Dessutom har sådana tjänster som utförs för egen räkning en obetydlig inverkan på transporttjänstmarknaden, eftersom det ur ekonomisk synvinkel inte är ett ekonomiskt realistiskt alternativ att låta ett transportföretag utföra sådana tjänster på entreprenad.
- (30) I detta avseende hävdar Spanien att inte heller fordon i kategori C (fordon med en högsta tillåtna vikt under 6 ton eller över 6 ton men med en nyttolast på högst 3,5 ton) bör omfattas av artikel 87, eftersom dessa fordon tilldelas tillstånd enbart inom ramen för det spanska tillståndssystemet.
- (31) Det faktum att man för vissa nyttofordon har tillstånd att bedriva verksamhet endast lokalt utesluter inte risken för att konkurrensen skall snedvridas. Till följd av liberaliseringen av tillträdet till cabotage kan dessutom spanska operatörer som tillhandahåller enbart nationella tjänster komma att konkurrera med operatörer från andra länder som utför cabotage i Spanien, varvid handeln mellan medlemsstaterna skulle påverkas. Under sådana omständigheter finner kommissionen att det är rimligt att utesluta sådana snedvridande effekter enbart för transportverksamhet för egen räkning på lokal eller regional nivå, som vanligen utförs med fordon som omfattas av kategori D. Kommissionen finner därför ingen anledning att i detta avseende frångå de slutsatser den drog i beslut 98/693/EG.
- (32) Därför anser kommissionen att stöd som beviljas för anskaffning av nyttofordon av fysiska personer som är egenföretagare samt av små och medelstora företag i enlighet med avtalet – med undantag för anskaffning av nyttofordon som omfattas av kategori D av operatörer som tillhandahåller tjänster för egen räkning enbart lokalt eller regionalt – utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Följaktligen är stödet i princip, oförenligt med den gemensamma marknaden, såvida det inte anses omfattas av något av de undantag som föreskrivs i fördraget eller i sekundärlagstiftningen.

Artikel 87.3 c i fördraget

- (33) Enligt artikel 87.3 c i fördraget kan stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen i gemenskapen i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. Rättspraxis kräver bland annat att stödet skall vara begränsat till de fall där det är nödvändigt för att uppnå mål som marknadskrafterna ensamma inte kan uppnå (domslut den 17 september 1980 i mål C-730/79, Philip Morris mot Europeiska kommissionen ⁽⁹⁾). Dessutom krävs i artikel 6 i fördraget, tillsammans med artikel 3 g, att miljöskyddskraven skall integreras i gemenskapens konkurrenspolitik, inbegripet den som omfattar statligt stöd, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling. Det finns alltså inget motsatsförhållande mellan konkurrenspolitiken och miljöpolitiken, utan de bör komplettera varandra för att bidra till ett gott miljöskydd.

⁽⁸⁾ Se fotnot 3.

⁽⁹⁾ Rec. 1980, s. 2671.

- (34) Den spanska regeringen hävdar att programmet i fråga uppmuntrar investeringar i nya nyttofordon i syfte att omstrukturera och modernisera fordonsparken, utan att öka kapaciteten. Om man antar att nya fordon i tekniskt hänseende är bättre än äldre fordon vad gäller både utsläppsnivåer och säkerhet, kommer åtgärderna därigenom att öka trafiksäkerheten och bidra till att skydda miljön. Följaktligen får det aktuella stödet undantas enligt artikel 87.3 c.
- (35) Kommissionen konstaterar att ekonomiska stimulansmedel kan bidra till att nyttofordon med låg teknisk standard avseende säkerhet eller miljöegenskaper avförs från marknaden. Även om utbyte av gamla fordon mot nya i viss utsträckning kan leda till fördelar med avseende på miljön eller säkerheten, bör det dock påpekas att för att kunna omfattas av det undantag som anges i artikel 87.3 c utifrån miljö- eller säkerhetsmässiga hänsyn anser kommissionen, att stöd för anskaffning av fordon måste vara strikt begränsat till de extrakostnader som är nödvändiga för att uppfylla krav som är strängare än de krav som redan finns i lagen, eller för att uppfylla nya obligatoriska miljönormer eller miljökrav⁽¹⁰⁾.
- (36) I föreliggande fall innehåller dock avtalet inga bestämmelser som skulle garantera att bättre prestanda med avseende på miljöskydd och säkerhet uppnås. Det är tvärtom så att det stödprogram som inrättas genom avtalet ger ett stöd som är proportionellt mot det nya fordonets pris, och det är därför endast avsett att främja utbytet av äldre nyttofordon, utan att hänsyn tas till miljö- eller säkerhetsmål.
- (37) Det faktum att bidrag kan fås enbart om ett äldre fordon med samma eller mindre lastförmåga inköps, innebär att programmet inte kommer att leda till en ökning av den samlade kapaciteten. Det bör dock påpekas att på en marknad med överkapacitet, som vägtransportsektorn, är stöd för anskaffning av tonnage i princip skadligt för gemenskapens intressen även om syftet med anskaffningen endast är att ersätta befintligt tonnage.
- (38) Härtill kommer att stöd, som syftar till att befria ett företag från kostnader det normalt sett skulle ha burit under normala affärsvillkor för sin normala verksamhet, inte anses tjäna det gemensamma intresset, och det omfattas sålunda inte av artikel 87.3 c⁽¹¹⁾. Som påpekats skäl 24 i anser kommissionen att det stöd som tillhandahålls enligt det aktuella programmet är avsett att gynna fysiska personer samt små och medelstora företag genom sänkta kostnader i deras normala affärsverksamhet.
- (39) Mot bakgrund av ovanstående finner kommissionen att undantaget enligt artikel 87.3 c inte kan tillämpas i det aktuella fallet. Dessutom har de spanska myndigheterna varken hävdat eller visat att det aktuella stödet uppfyller kraven för ett undantag enligt någon annan bestämmelse i fördraget eller i sekundärlagstiftningen.
- (40) Därför finner kommissionen att stödet för anskaffning av nyttofordon till fysiska personer samt små och medelstora företag – med undantag för finansiering av anskaffning av nyttofordon som omfattas av kategori D för operatörer som tillhandahåller tjänster för egen räkning enbart lokalt eller regionalt (vilket inte utgör ett stöd i den mening som avses i artikel 87) – inte är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 88.3 i fördraget

- (41) Enligt artikel 88.3 i fördraget skall kommissionen underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. I artikeln föreskrivs vidare att medlemsstaten i fråga inte får genomföra åtgärden förrän förfarandet enligt artikel 88.2 lett till ett slutgiltigt beslut.

⁽¹⁰⁾ Jämför "Community Guidelines on State aid for environmental protection" (finns ej på svenska), EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslut 98/128/EG (EGT L 66, 6.3.1998, s. 18) och mål T-459/93, Siemens SA mot kommissionen, domslut av den 8 juni 1995, REG 1995, s. II-1675.

- (42) Kommissionen underrättades om stödprogrammet i fråga samma dag som det trädde i kraft, dvs. den 26 februari 1997. Följaktligen fick kommissionen inte tillräckligt med tid på sig för att utreda den aktuella åtgärden. Det bör också noteras att de spanska myndigheterna, i strid med artikel 88.3 i fördraget, har tagit programmet i bruk utan att invänta kommissionens beslut i frågan.

V. SLUTSATSER

- (43) Kommissionen anser att Spaniens införande av stödprogrammet är olagligt, i strid med artikel 88.3, och att allt stöd som anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden och som beviljats enligt programmet, skall återbetalas, i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Finansiellt stöd som beviljats enligt samarbetsavtalet av den 26 februari 1997 till fysiska personer som är registrerade för skatt på näringsverksamhet i Spanien samt till små och medelstora företag som bedriver annan verksamhet än transportverksamhet endast lokalt eller regionalt, för anskaffning av nyttofordon som omfattas av kategori D i avtalet, utgör inte stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Allt annat finansiellt stöd som beviljats enligt samarbetsavtalet av den 26 februari 1997 till fysiska personer som är registrerade för skatt på näringsverksamhet i Spanien samt till små och medelstora företag, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

Spanien skall intyga för kommissionen att inget stöd har beviljats enligt programmet i fråga efter det att programmet upphört att gälla den 31 december 1997 och att stödåtgärden inte längre tillämpas.

Artikel 4

1. Spanien skall vidta alla erforderliga åtgärder för att från stödmottagarna återfå det stöd som avses i artikel 2 och som olagligen utbetalats till dem.
2. Återbetalningen skall verkställas utan dröjsmål och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i nationell lagstiftning, under förutsättning att de medger omedelbart och effektivt verkställande av beslutet. Det återbetalade stödet skall inbegripa ränta från och med den dag stödet stod till förfogande för stödmottagarna fram till återbetalningen av stödet. Räntesatsen skall beräknas på grundval av den referensränta som används för beräkning av bidragsekvivalenten för regionalt stöd.

Artikel 5

Spanien skall inom två månader efter offentliggörandet av detta beslut, underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 26 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

⁽¹²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 augusti 2001

om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för nödåtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i vissa delar av sydöstra Europa

[delgivet med nr K(2001) 2470]

(Text av betydelse för EES)

(2001/606/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

som finns tillgängligt i gemenskapens förråd av anti-
gener ger bättre korsimmunitet.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

(5) Den epidemiologiska situationen är sådan att det krävs
omedelbart stöd från gemenskapen till Turkiet för
genomförande av en nödvaccinering mot mul- och klöv-
sjuka i Thrakien av alla djur av arter som är mottagliga
för sjukdomen. En begäran om sådant stöd har tillställts
kommissionen av den behöriga myndigheten i Turkiet.
Det är också nödvändigt att ha beredskap för att genom-
föra nödvaccineringar i grannländerna om den epide-
miologiska situationen så kräver.

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni
1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat
genom rådets beslut 2001/12/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 13 i detta,
och

av följande skäl:

(1) Mul- och klövsjuka av typerna A, O och ASIA 1 är
endemisk i Anatolien i Turkiet. Förekomsten av olika
typer av mul- och klövsjukesvirus i Turkiet utgör ett
direkt hot mot gemenskapen, särskilt Grekland, och mot
Bulgarien.

(6) I enlighet med kommissionens beslut 2001/300/EG av
den 30 mars 2001 om gemenskapens samarbete med
FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, med särskild
hänsyn till verksamhet som utförs av Europakommis-
sionen för bekämpning av mul- och klövsjuka ⁽⁴⁾, ingår
samordningen av bekämpningen av mul- och klövsjuka i
turkiska Thrakien, inklusive organisation och övervak-
ning av vaccineringskampanjer, i genomförandeavtalet.

(2) I samband med utbrott av mul- och klövsjuka av typen
ASIA 1 i de västra delarna av Anatolien försåg kommis-
sionen Turkiet med vaccin i juli 2000, i enlighet med
bestämmelserna i beslut 2000/494/EG ⁽³⁾. När vacciner-
ingskampanjen var avslutad genomfördes i oktober
2000 en veterinärinspektionsresa gemensamt av
kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor (FVO) och
Europakommissionen för bekämpning av mul- och klöv-
sjuka (EUFMD) vid FN:s livsmedels- och jordbruksorgani-
sation (FAO). Delegationen lämnade flera rekommenda-
tioner till förbättringar av de gemenskapsstödda vaccina-
tionkampanjer som genomfördes i turkiska Thrakien.

(7) De behöriga turkiska myndigheterna har gått med på att
omedelbart vaccinera mottagliga djurbesättningar i
turkiska Thrakien mot mul- och klövsjukesvirus av
typerna O1, A and ASIA 1, inom ramen för en vacciner-
ingskampanj som ingår i det turkiska programmet för
att bekämpa mul- och klövsjuka.

(3) Den 29 juni 2001 gjorde de behöriga myndigheterna i
Turkiet, ministeriet för jordbruk och landsbygdsfrågor,
en officiell anmälan om ett utbrott av mul- och klöv-
sjuka av typ O1 i provinsen Tekirdag i turkiska Thra-
kien, nära gränsen till Grekland.

(8) Generaldirektören för GD Hälsa och konsumentskydd
bör bemyndigas att genom skriftväxling mellan Euro-
peiska kommissionen och FAO arrangera inköp och
leverans till Turkiet av nödvändiga kvantiteter trivalent
vaccin som är tillräckligt effektivt mot de serotyper av
mul- och klövsjukesvirus som för närvarande är i omlopp
i Thrakien. Dessutom skall EUFMD organisera ett besök
på plats av europeiska experter på mul- och klövsjuka
för att se till att det vaccin som tillhandahålls används
effektivt, med beaktande av de befintliga rekommenda-
tionerna från den tidigare delegationen, och i samråd
med experterna från EUFMD:s forskningsgrupp kontrol-
lera de turkiska myndigheternas arbete med att organi-
sera serologisk övervakning för att följa vaccinerings-
kampanjen.

(4) Dessutom fastställdes det genom in vitro-försök vid
*World Reference Laboratory (WRL) for Foot-and-Mouth
Disease* i Pirbright, Förenade kungariket, att det vaccin av
typen O1-Manisa som hittills har använts i Turkiet ger
begränsat skydd mot en del av de O1-stammar som är i
omlopp i Turkiet och som identifierats av WRL. Samma
försök visade emellertid att det vaccin av typen O 1BFS

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga
med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 3, 6.1.2001, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 199, 5.8.2000, s. 85.

⁽⁴⁾ EGT L 102, 12.4.2001, s. 71.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med kommissionens beslut 2001/300/EG skall förvaltningsfond nr 911100/MTF/INT/003/EEC tas i anspråk för

- a) inköp av 1 500 000 doser trivalent vaccin med tillsatsen AlOH_3 mot mul- och klövsjukevirus av typerna O1, A-Iran 96 och ASIA 1 med en immuniseringsförmåga på 6 PD_{50} ,
- b) leverans av 1 300 000 doser av det vaccin som avses i punkt a till Pendikinstitutet i Turkiet för nödvaccineringar i turkiska Thrakien, i synnerhet i provinserna Edime, Kirklareli, Tekirdag och de europeiska delarna av provinserna Canakkale och Istanbul, i enlighet med det vaccineringsprogram som de behöriga myndigheterna i Turkiet har överlämnat till kommissionen,
- c) lagring i tillverkarens lokaler av 200 000 doser av det vaccin som avses i punkt a för nödvaccinering där den epidemiologiska situationen så kräver,

- d) en inspektion på plats av vaccineringskampanjen som görs av europeiska experter, och
- e) de turkiska myndigheternas upprättande av en organisation för serologisk övervakning för att följa vaccineringskampanjen och dokumentera sjukdomsläget.

2. Generaldirektören för GD Hälsa och konsumentskydd skall vara bemyndigad att med Europakommissionen för bekämpning av mul- och klövsjuka vid FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) ingå de avtal som krävs för att genomföra de åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER**Rättelse till rådets beslut 2001/382/EG av den 14 maj 2001 om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för vissa utgifter för genomförande av vissa förvaltningsåtgärder gällande långvandrande fisk**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 137 av den 19 maj 2001)

På sidan 26,

- i artikel 2.3 skall det
i stället för: "...senast den 1 april 2001..."
vara: "...före den 1 september 2001...",
 - i artikel 2.4 skall det
i stället för: "...senast den 1 maj 2001..."
vara: "...senast den 1 oktober 2001....".
-